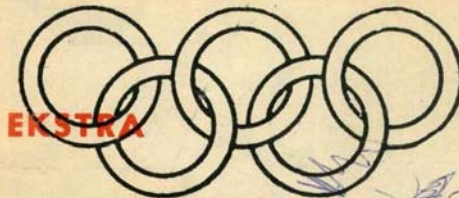
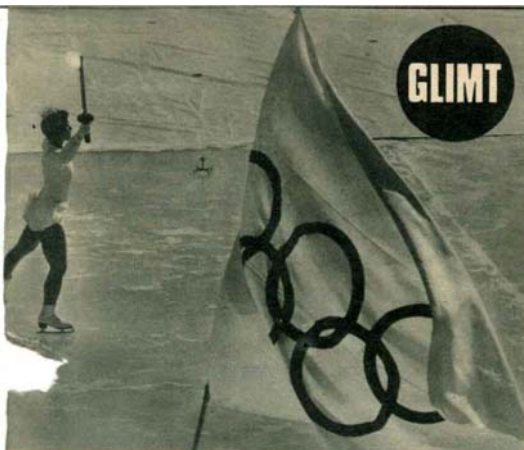

Aktuell
Nr. 8^B 14. februar 1972 - Pris kr. 4.00

GULLTRØNDERE

GLIMT

16 ÅR GAMLE Hidemoto Takada seller over Sapporo-isen med den olympiske ild, under åpnings-seremonien på Makomanai Stadion.

ARTIGE EPISODER oppsto som vanlig i ishockey. Her får Sveriges Stig Ostling (t.v.) seg en luftetur i 3-3-kampen mot Sovjet.

KUNSTLØP-PARET Irina Rodnina og Alexei Oulanov gikk til topps, og ble ellers lekernes ulykkelige kjærlighets-par, fordi Irina var blitt glad i en annen, Barbara Brown og Douglas Berndt (under) var heller ikke helt lykkelige. De datt på baken og fikk løpet sitt edelagt.

DEN NORSKE ishockey-keepere Kåre Østensen i kne mot Sveits, — en kamp Norge vant 5-3, og dette ga 2. plass i B-puljen. Under de smilende sveitserne som vant firer-bob, — fra venstre Jean Wickl, Edy Hubacher, Hans Leutenegger og Werner Camichel.

STERK START

Fire olympiske medaljer sikret disse fire Norge den første konkurranse-dagen i Sapporo. Fra venstre: Pål Tyldum, Johs Harviken, Roar Grønvold og Sten Stensen. Det ble flere medaljer etter hvert, men Sovjet var ikke til å true i poeng-toppen. Disse fire scoret til sammen 34 poeng individuelt — Tyldum og Harviken scoret i tillegg til dette også fem stafett-poeng.

Den japanske keiseren bivånet en rekke OL-øvelser, sammen med kona og CIO-sjefen Avery Brundage — for anledningen sliten.

Nordmenn i godt japansk selskap under OL i Sapporo. Turist Sjevoli mistrives ikke — og det gjør neppe Birger Ruud heller.

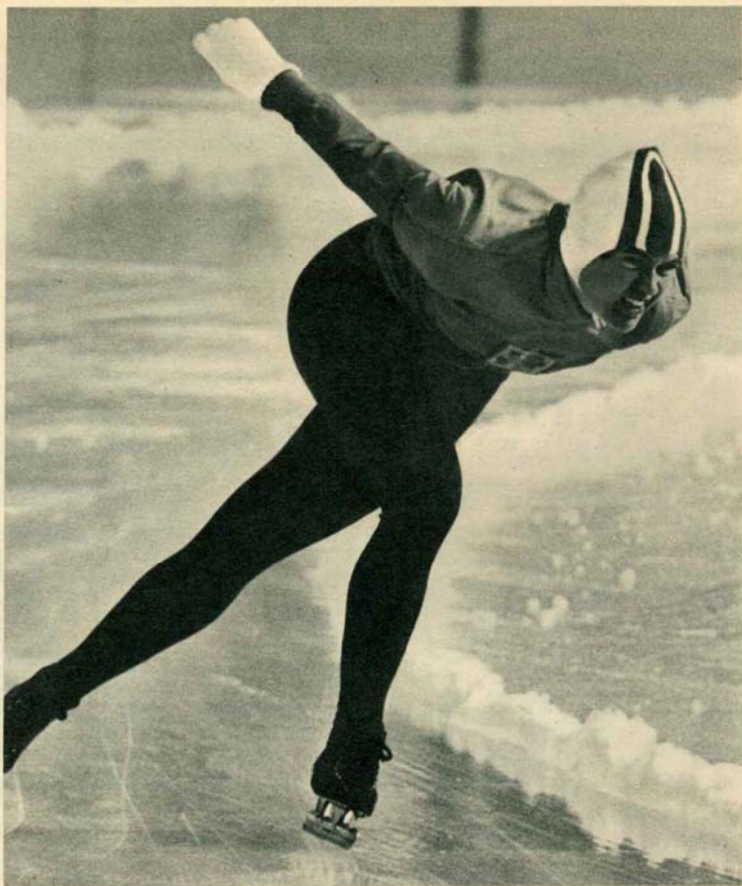
To gull til USA

Det var ikke bare Ard Schenk som ga Nederland skøyte-gull, — jentene pluss et på med en medalje av aller edleste sort, og litt til. Forgrunns-figur ble Stien Baas-Kaiser, ved på avslutningsdagen å vinne 3000-meteren med hele 6,5 sekunds forsprang til amerikanerinnen Dianne Holum, som sterk og elegant hadde løpt seg til gull på 1500-meteren. Stien Baas-Kaiser har kjempet lenge for denne gullmedaljen, hun var i favoritt-posisjon også i Grenoble-OL, men lyktes ikke.

For øvrig satte amerikanerinnene sitt preg på de kvinnelige skøyteøvelsene. Dianne Holum er nevnt, og i tillegg ble det seier på 500 m ved Ann Henning. Hun vant sågar distansen to ganger, i og med at hun fikk gå om igjen — etter vekalings-bråk. Makten til suveren kvinne-sprint har øyeblikket aldri sett.

Overraskende var det at Monikas Pflug fra Vest-Tyskland skulle gå bort og vinne 1000-meteren. Hun satte dermed bom for alle sovjetiske gull-forhåpninger, — i det hele tatt ble nok poeng-utbyttet langt svakere enn ventet på de kanter.

Poeng klarte heller ikke de norske jentene å skaffe seg, trass i at de kjempet godt. Sigrid Sundby var igjen den som hevdet seg best, hun lå lenge fint an på 3000-meteren, men holdt ikke helt til mål — på den noe tunge isen.

Stien Baas-Kaiser fra Nederland fikk endelig sin gullmedalje, — overlegen var hun på 3000-meteren i OL.

Overraskende gull ble det på Monika Pflug på 1000-meteren.

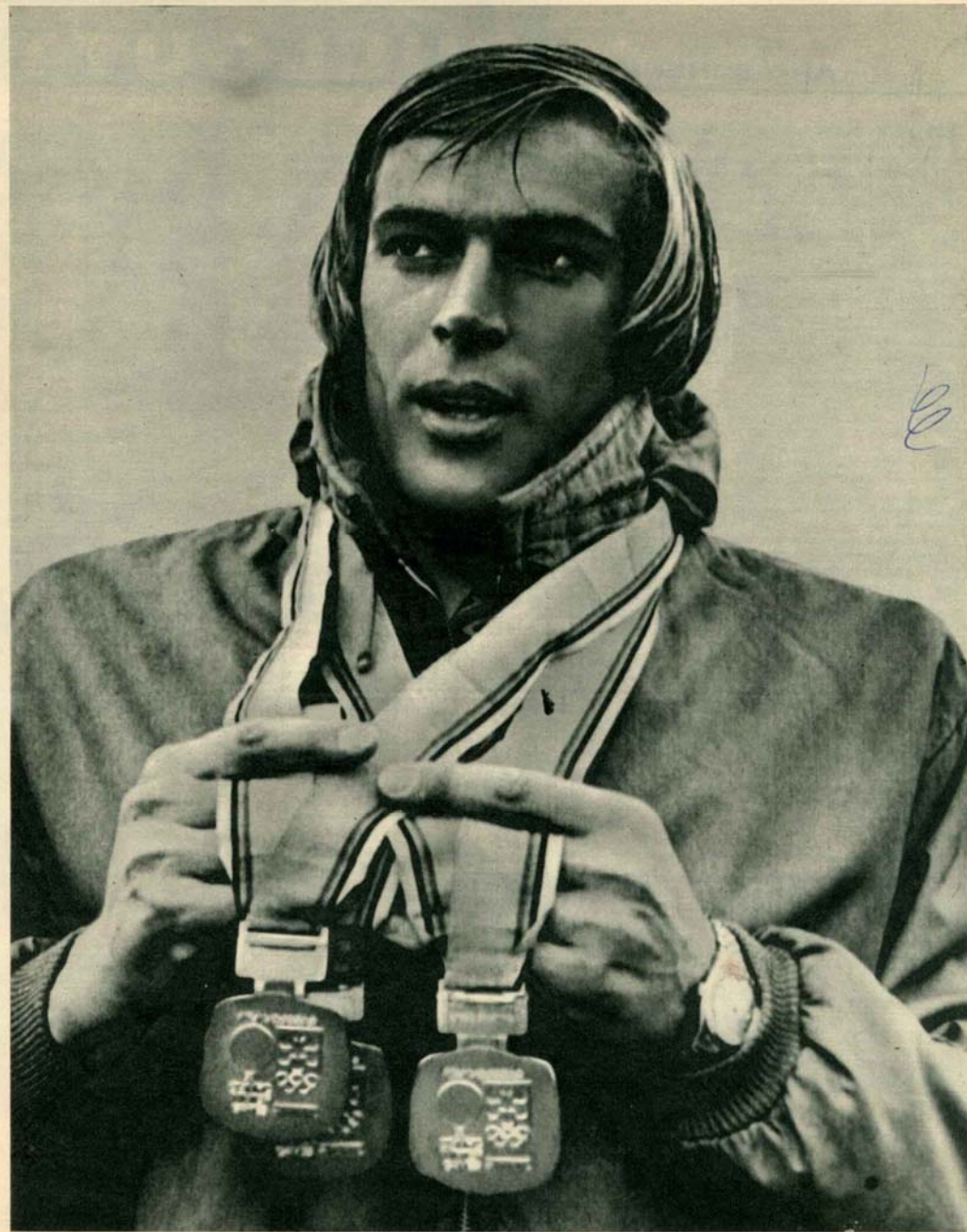
Dianne Holum fra USA — av norsk slekt — vant 1500-meteren

Ann Henning — også fra USA og av norsk slekt — sprintet forrest.

Sigrid Sundby kjempet energisk, men nådde ikke opp til poengplass.

Ard Schenk var Sapporo-skøyte-løperenes forgrunnsfigur, med tre gullmedaljer, og „verdensrekord“ på 500 m - 43,4 - med fall!

Ryktet spredte seg fort blant skøyteleperne i Sapporo — og blant entusiastene i Oslo: — Nå vinner Schenk VM også!

En syns såpass galgenhumor var på sin plass, etter nederlenderens tre suverene gullmedaljer i OL — på de tre lengste distansene, som det heter. Hadde han holdt seg på beina da sprinttepet gikk av stabelen, ville han nok kommet seg i mål på minst poengplass der også. Nå foregikk starten som mageplask, og forstå-seg-på-ere hevder at Schenks 43,4 må representere en bortimot uslåelig verdensrekord — på 500 m med fall.

Men dette skulle altså ikke handle om Schenks 500 m-løp, selv om han ble litt av en forgrunnsfigur der også. Den lange, spennsteg- og fenomenale nederlandske skøyteleperen sjarmerte seg gjennom de fire OL-skøytedagene på heller usjarmerte vis overfor konkurrentene. Enkelte fant å kunne karakterisere ham som den flyvende hollender — andre hevdet at han overgikk seg selv. Vi tror den første betegnelsen treffer nærmest blinken. Egentlig var det ikke så helt uventet dette at han vant de tre lengste distansene — han hadde selv lagt opp til et nokså solid favoritt-stempel. At enkelte av oss Ola Nordmenn ga uttrykk for visse forhåpninger før lekene tok til, er ikke mer enn rimelig...

Om en trekker sammenlikninger, så skal en ikke lengre tilbake enn til 1968 for å finne en liknende prestasjon — Jean Claude Killis' tre alpine gullmedaljer i Gre-

noble-OL. Før den tid var det langt mellom så kraftige drammer, men vi nevner at det har skjedd før i skøytesporten: Hjalmar Andersen var tre-dobbelvinner i 1952, og Ivar Ballangrud i 1936.

Vi går ut fra at det er uunviktig å gjenta i detalj Ard Schenks Sapporo-bravader. Men likevel: Han startet opp i første par på 5000 m — og vant suverent. Tidlig ute var han også på 1500-meteren — og vant suverent.

Noe merkelig syntes det derfor at mesteren gikk i den siste puljen på 10 000-meteren. Det skjedde visstnok mot lagledelsens ønske, men Schenk selv presiserte at Verkerk og Bois hadde vært raskeere enn ham på distansen i Davos-EM 14 dager før Sapporo-lekene tok til, og at disse to følgelig burde ha fordelen av å gå tidlig. Kanakje ville han også gi dem en sjanse — en sjanse han selv hadde fått på 1500 og 5000 m.

Men slikt sier en selvsagt ikke. Ard Schenk gikk i 10 000-meterens aller siste par — og vant. Han var ikke like suveren som på de to andre gull-distansene, iallfall ikke tidsmessig, men vøst gjorde han. Verkerk var så skuffet da Schenk gikk i mål at han ikke orket møte fram til pressekonferanse, men lenge gikk det ikke før han var samme glade gutten. Skuffelsen er forståelig — Verkerk så nok her sin siste sjanse til å gjøre seg gjeldende i olympisk sammenheng. Og for han er bare seier godt nok.

Hva er så årsaken til Schenks suverenitet?

Mange har gitt sitt besyv med, og helt sikkert er det at en ikke kan slå seg til ro med at de andre er dårlige. Derimot er de dårligere, og det skyldes nok først og fremst at de ikke kan varte opp med samme gjennomtrente fysikk — kombinert med vuggende og sterke tekniske egenskaper. Det er bare å slå fast at aldri har en sett maken til skøyteleper.

Sterk er selvsagt Schenk psykisk også, det følger gjerne med — når alt går bra. Vi tror ikke så mye på dette at han var uten trening — iallfall på is — fra før jul og fram til EM-forberedelsene startet i Davos, men det er slikt som høres med.

Ard Schenk har ingen planer om å legge opp — snarere tvert imot, ville en kjent spaltist fra Drøbak skrevet. Han har riktignok et par eksamener igjen før han er ferdig utdannet fysioterapeut, men dette regner han med å gjøre unna på si'. Noen ganger syns han det er morsomt å gå på skøyter — andre ganger siltsomt. Han legger ikke skjul på at det skal satases for fullt i Bislett-VM, i sprint-VM og i de nå så tradisjonelle Inzell-rekordløpene — i mars. I VM anser han Roar Grønvold for å bli sin farligste konkurrent — Dag Fornæss syns han har kjørt seg fast i en stiv og tung stil.

Apropos sjarmen — de små og søte japaneserinnene som etolkets Ard Schenk gjennom pressekonferansene, påsto at nederlenderen hadde gjort et dypt inntrykk på dem.

— Han har så vakre øyne, sa

I fin driv på 1500-meteren — uslåelig og sterk gjennom svingen.

en av dem, — han har slik en klassisk profil, og virker så snill og god. Han er langt mer sjarmende enn sprint-mestere (Keller), som nærmest er overlegen i forhold.

Ryktet vet å fortelle at Schenk

har satt pikehjerter i brann andre steder enn i Japan også, men han er altså likevel mer rundtraver enn rundbrenner. Hjemkomsten til Amsterdam gruet han for, — er ikke festen slutt, så varer den

ber 1944 i Anna Paulowna, og bor nå i den lille byen Amstelveen

utenfor Amsterdam. Han ble europamester 1966, 1970 og 1972, og verdensmester 1970 og 1971.

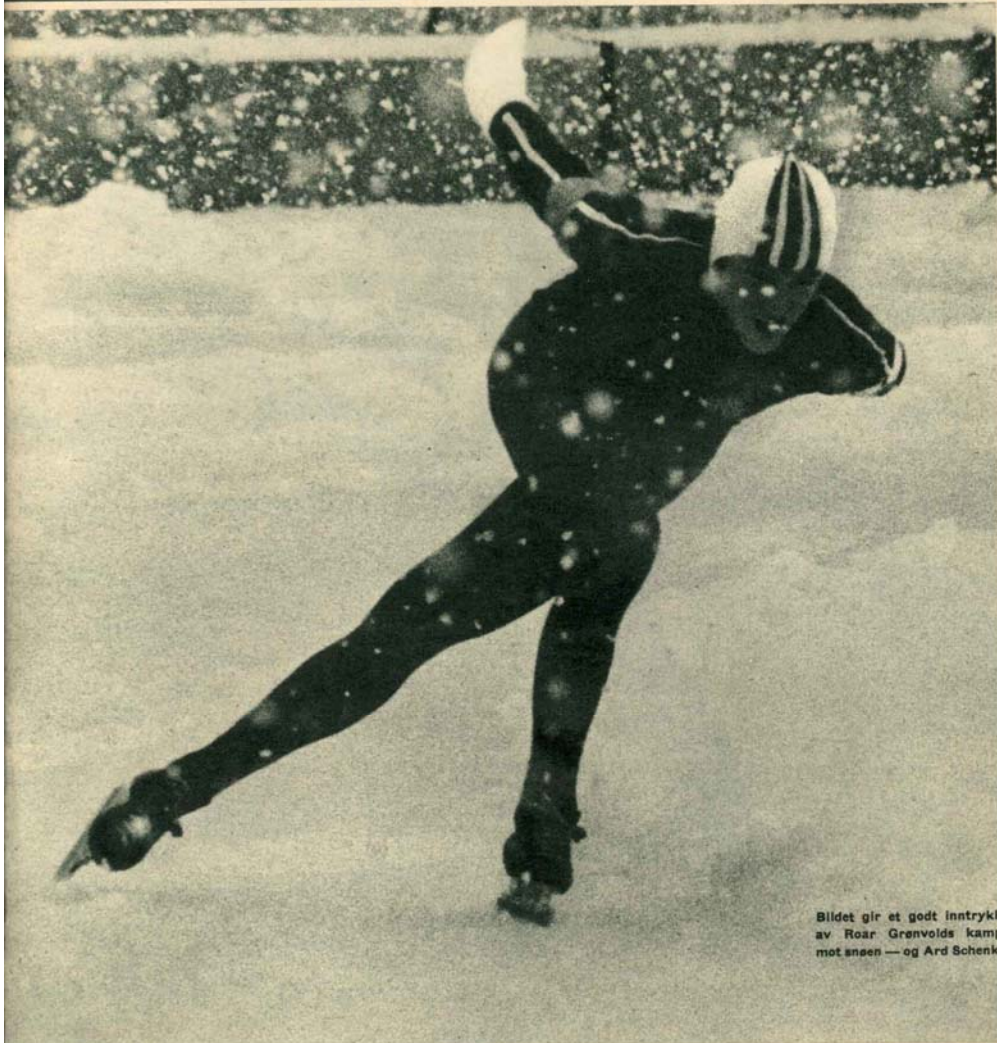
Han har tatt i alt 40 medaljer i ISU-mesterskapene, — 19 gullmedaljer, 7 sølvmedaljer og 14 bronsemedaljer. Av olympiske me-

daljer hadde han bare én fra før: Delt sølv med Ivar Erikson på 1500 m i Grenoble 1968.

Verdensrekordene: 1000 m 1.18.8, 1500 m 1.58.7, 3000 m 4.12.8, 5000 m 7.12.0, 10 000 m 14.55.9 og sammenlagt 168,248 poeng.

Ard Schenk tok mageplask i starten på 500 m — og ble forgrunnsfigur i denne øvelsen også.

Bildet gir et godt inntrykk av Roar Grønvolds kamp mot snøen — og Ard Schenk.

Like sikkert som at Ard Schenk ble skøytelepenes gullgutt, er det at Roar Grønvold ble sølvgutten. Noen helt ny posisjon er ikke dette for Tenaberg-leperen, han har måttet finne seg i å «stille bak» nok så mange år nå, og sølvet bak Schenk karakteriserer han som et innfridd mål.

Roar Grønvold har nemlig nådd et annet av sine mål tidligere i vinter — da han vant NM-tittelen. Det er ingen tvil om at han kjempet for å slå Schenk også, både i Davos-EM og på de to «melomsdistansene» i Sapporo-OL, men vi er tilbøyelig til å være enig med ham når han sier seg fornøyd med

sølvmedalje — både i EM og OL. Schenk er liksom ikke så enkel å komme på talefot med.

Lovende var Roar Grønvold alt for 7-8 år siden, han tuktet både små og store konkurrenter, men så var det liksom mye sviktet — både på den ene og den andre måten. Sykdom og skader dukket ofte

opp når det gjaldt aller mest. Men ikke slik i år. Roar Grønvold har lært av tidligere erfaringer — både gode og dårlige — og han har kommet så langt i sine studier ved idrettsakademiet at han visste det måtte bli nå eller aldri. I NM var han ganske suveren, til tross for Dag Fornæss'

Göran Claesson (til høyre) truet Grønvolds sølvplass på 1500-meteren. Han kom for seint i mål, men sa seg fornøyd med bronsemedaljen.

Vinterens skøyte-duellanter — Ard Schenk og Roar Grønvold.

Tenmann-oppkjøring, han var heller ikke særlig truet på sølvplassen i Davis-EM, og i OL la han seg i hælene på Schenk på 1500 og 5000 m gikk av stabelen.

— Ol-sølvmedaljene er nok de gjeveste for meg til nå, var Grønvolds egen kommentar. Han mente det måtte kunne gå an å komme på talefot med selv Schenk ved ett og annet høve, men i Sapporo forholdt det seg slik at Schenk trakk første par den dagen det snødde (5000 m-løpet), og dette ga utvilsomt nederlenderen visse fordeler — ikke minst fordi japanernes sneskuffer nærmest var for teskjeer å regne OL-startdagen.

— Men, sa Grønvold, — Schenk hadde jeg vel ikke klart å gjøre noe med. Kanskje var jeg også en av de heldige, med tanke på forholdene som fulgte.

Nytt av året med Roar Grønvold er at han avslutter langt sterkere enn tidligere. På 5000-meteren i OL tapte han eksempelvis 3,7 av de 4,4 sekundene til Schenk på de første 3000 metrene — og Schenk er ikke kjent for å avslutte svakt.

Grønvold ga uttrykk for — til pressfolkene — at han var fornøyd da sølvmedaljen på 1500 m også var et faktum. Han hadde ikke mye lyst til å starte på

10 000-meteren, og innrømmet at VM på Bislett var en medvirkende faktor i denne sammenheng.

Om 5000-meteren er å si at den ble bortimot så norsk som mulig, iallfall sammenliknet med Davos-EM. Der var fem nederlendere blant de seks beste, — så kom Grønvold på 2. plass, Sten Stensen på 3., og Willy Olsen på 5. plass. Dette var en poenghest som lot seg høre. Unggutten fra Tynset avsluttet mindre enn halvsekundet fra 4. plass.

Også på 1500 m så Roar Grønvold og de andre nordmennene det som sin oppgave å splitte nederlenderne, og klarte det — med god hjelp av Göran Claesson. Schenk stilte igjen i en klasse for seg, Grønvold knep sølvet, Claesson bronzen — og så kom Bjørn Tveter på 4. plass, foran Bols og Lavrusjkin. Stiansen overbeviste ikke i nevneverdig grad, og enda mindre Fornæss.

Tilbake til 5000-meteren: Det ble litt småbråk etterpå, og igjen var slipemaskinen midtpunktet. Men nå var det ingen svenske som bestemte når den skulle brukes — det var en nordmann. Det er ikke alltid så lett å skape god gild-is, og det innrømmet nordmannen Arne Kvaalen. Til egen fordel, vil vi tro!

Sten Stensen i fin driv, men fort nok gikk det ikke — mot Schenk, Verkerk og Grønvold.

Ard Schenk på seierspallen igjen (til venstre) — sammen med Kees Verkerk og Sten Stensen. Sistnevnte satte pris på OL-starten (over), og han lover å komme sterkere igjen i Denver 1976.

Sten Stensen gikk best, sa den nederlandske treneren Leon Pfrommer — etter 5000-meteren i Sapporo-OL, der drammenseren slet med brøytekanter i Schenks og Grønvolds farvann. Stensen var ikke alene om det, men Pfrommers uttalelse er hyggelig likevel. Den nederlandske treneren ville gjerne gi uttrykk for at Schenk hadde vært heldig med trekningen, og ære være ham for det...

Det er ingen grunn til å legge skjul på at skøyte-interesserte flest hadde visse forhåpninger til Sten Stensen, særlig på de to lengste distansene. Han har lik-

som gitt det rette anslaget, og ikke lagt skjul på at han har hatt planer — mot mer enn bronse, for den saks skyld.

Men, — mye skal klaffe i olympiske leker.

På 5000-meteren var det mange som hadde fine muligheter — før Stensen stilte til start i snøværet.

Blant dem Schenk og Grønvold. De andre satte Stensen på plass. Han gjorde også tapre forsøk på å straffe tidene til Schenk og Grønvold, men det nyttet ikke. En trost får det være at karerer som Claeson, Olsen, Verkerk og Bols havnet bak...

Og så var en da kommet fram

til den siste skøytedagen — til en langvarig 10 000-meter, i tilsynelatende fint Japan-vær, men med like kjent forureningsrøyk over tettstrøkene. Schenk hadde spilt gull-ballen over til de andre — med start i aller siste par, i Johnny Högilns fravær.

Det hele åpnet med en aldri så

liten sovjetisk overraskelse — Lavrusjkin. Rundt 15.20 ble tida. Så kom Stensen mot Claeson, drammenseren holdt seg de første 4—5 rundene på sovjetrusserens tider, dro så fra Claeson — og Lavrusjkin. Sluttid: 15.07,08. Dette smakte så avgjort av fugl, iallfall av en liten fugl! — helt til

Verkerk nærmet seg slutten av sitt løp. Da kom han i kjent stil, og senket bestetida til 15.04,70.

Bare Schenk slo den!

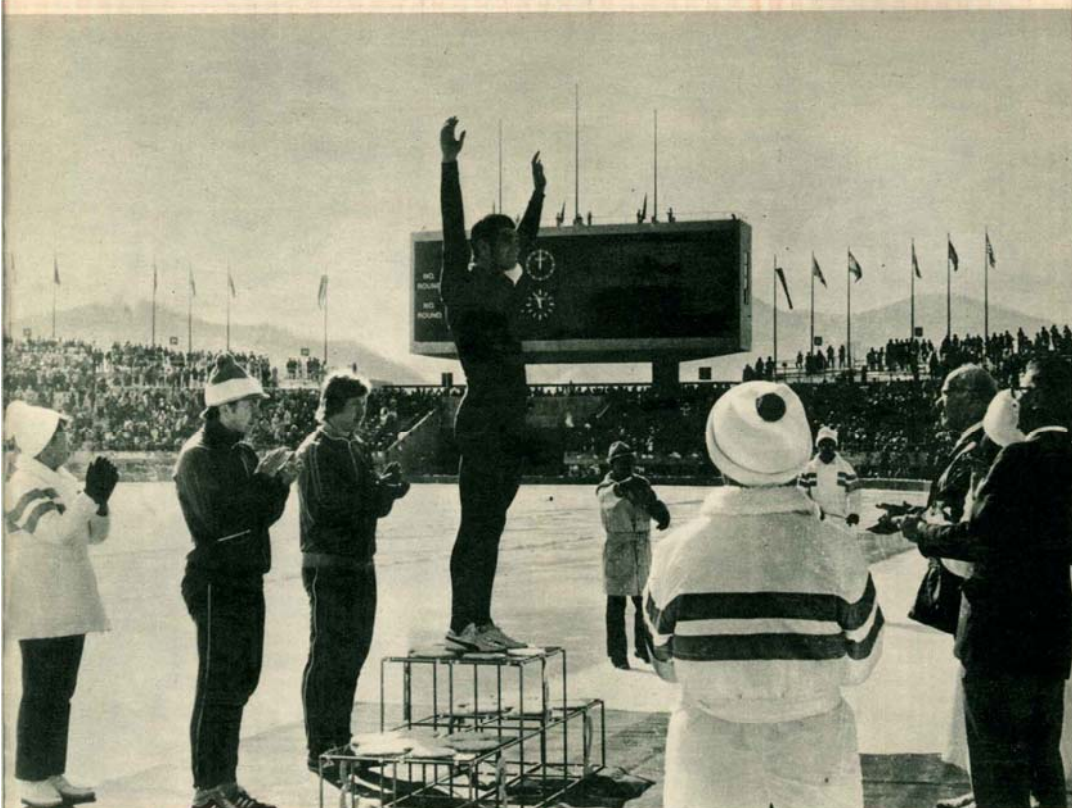
Sten Stensen innrømmet etterpå at han hadde måttet jobbe hardt, uten dermed å ville si for mye om Verkerks slit underveis. Selv var han gjennomsliten, etter en is-tur som ikke hadde gitt den helt store gliden.

— Og helt fornøyd er jeg så langt fra, — jeg har «bodd» i treningstøyet omtrent siden sesongslutt i fjor, og det er klart at en under slike omstendigheter gjør seg forhåpninger om både bronse, sølv og gull. En kan bli skremt av mindre enn det å gå gjennom trenings-notatene.

— Misforstå meg nå ikke, legger han til. — Jeg mistrives ikke med bronsemedaljene. Det jeg har lært er at det må trenes enda hardere, og det har jeg tenkt å forsøke. Vil en først være med i toppen, får en satse. Selv i en relativt liten idrett som skøyteleip har det begynt å bli «harda bud» etter hvert.

— — —

Sten Stensen har ennå ikke fylt 24 år, og regner med å ha muligheter også i Denver 1976. Han er fra Lier, medlem av Drammens Skøtteklubb, men for tiden bosatt på Hønefoss, der han er fenrik på Heigelandsmoen.

Mer gull til Keller — Börjes og Muratov klapper, Japanerne også.

Seiv japanske jenter hevder at Erhard Keller er overlegen. Han liker å vise sin intelligens, sa geishaene — både før og etter at han forsvarte sin olympiske gullmedalje fra 1968.

Vi skal ikke her og nå drøfte japanske jenters mannsfolksmak. Helt sikkert er det imidlertid at Kellers sprintkonkurrenter ikke setter pris på hans herjing rundt skøytebanen — pluss en langsida.

For folk som bivanet det hele i TV, er det imidlertid ingen tvil om at Erhardt Keller ble verdig sprint-mester i OL nok en gang. Hans «flying start», med påfølgende gli-skjær etter at de første 40–50 metrene var unnagjort, syntes virkelig på skjermen. Ma-

ken er det vel i grunnen bare Ard Schenk som kan oppvise.

Den 29 år gamle tannlege-studenten fra Bayern i Vest-Tyskland skal gi seg nå. Vi kjenner oss ikke helt sikre, og det gjør vel ikke konkurrentene heller. En avslutning av studiene står visstnok høyt på lista, men i Vest-Tyskland vet en å dyrke olympiske gullmedaljører.

Av de helt store kan neppe denne OL-500-meteren karakteriseres som, fordi tidene ble svakere enn

Per Bjerang i aksjon før svingingangen — der han tapte tideler. De første 300 metrene gikk fort.

antatt. En hadde iallfall regnet med å få se 38-tallet på tavla, men det uteble. Hasse Börjes var først ute av kanonene, uten på noen som helst måte å få de svenske radioreporterne til å hoppe i taket, men det ble annen låt i pipa etter hvert som det ble klart at bare Keller gikk fortere.

Mange falt av i medalje-kampen, eksempelvis hjemmefavoritten Takyuki Hida, som gikk mot bronse-vinneren Valerij Muratov. Sistnevnte knep seg en droy tidel før det norske håpet Per Bjerang i mål, og nordmannens reaksjon er typisk — for den harde, men likevel noe tunge isen:

— Jeg ble livredda da inneravlingen kom rasende!

Det forholdt seg nemlig slik at Per Bjerang var den eneste i favoritt-klassen som pådro seg «siste indre», og det er ingen fordel når det feies unna med slik fart. Rask i utgangen var nordmannen også, så rask at han ikke turde annet enn å legge inn et par hvileskjær ved inngangen til siste sving — for å nytte et nokså kjent Bjørnens-uttrykk. Denne «skrekken» kostet Bjerang medalje, hevder ekspertene. Bjerang selv hevder at han har gjort liknende feil før, og dermed får en gjøre seg forhåpninger om at han har lært — med tanke på Denver-OL 1976. Det hjelper nemlig lite å løpe fort de første 300 metrene.

Gull-vinner Keller sa det slik — og dette er kanskje ord å legge seg på hjertet for Bjerang:

— Som alltid i en olympisk konkurranse er det erfaringen som gjør utslaget. Jeg løp fort nok i dag til å klare 37,9 — og verdensrekord — i Davos.

To løpere kom aldri til mål. Den ene var Ole Chr. Iversen. Han og amerikaneren John Wurster var ikke særlig blide på starteren, og mange påsto at mannen med pistolen var temmelig utafor mot slutten av stevnet. Kanskje hadde han ingen lett jobb heller.

Hasse Börjes i aksjon på den glatte Sapporo-isen — med større fart enn en fra først av trodde skulle gi sølvmedalje i OL.

FORNÆSS SKUFFET

Hva skjedde med Dag Fornæss? Det ble veivet forhåpningsfullt med medbrakte norske flagg i den norske kolonien på tribunen da han sto på startstreken på 1500 meter sammen med Gerhard Zimmermann. Hva kunne Dag Fornæss — «verdens beste reserve» under forrige OL — klare i sin første start på en olympisk arena, Makomanai hurtigløpsbane i Sapporo? Mange hadde et lønlig håp om at han ville ta opp kampen med Schenk og gullet, men alle trodde i hvert fall at det ville bli en skarp sekundstrid mellom ham og Roar Grønvold om sølvet, så i hvert fall burde det bli medalje.

Det ble altså ikke det. Det ble en 13. plass, — en riktig ulykkesdag for Dag Fornæss, som ikke var gjenstand for de samme forhåpninger da han dagen etter startet på 10 000 m. Da gikk det om mulig enda verre. Han havnet etter en rekke løpere som vil være ukjent for det store skøytepublikum. Og for å understreke elendigheten: Det ble 13. plass igjen.

— Så hva skjedde, Dag Fornæss?

Vi stilte ham spørsmålet to dager etter at konkurransene var avsluttet.

— Kort og godt: Jeg vet ikke. Hadde jeg bare visst det, ville jeg tross alt vært en glad gutt. Men jeg aner ikke årsaken til formsvikten. Det har vært sagt om meg både i norske og nederlandske aviser at jeg er overtrenet. Det er en påstand. Kanskje er det riktig, kanskje er det aldeles galt.

— Den svake 10 000-meteren var vel rett og slett en psykisk følge av den uheldige 1500-meteren dagen før?

— Nei, jeg tror ikke at disse to løpene har noen sammenheng med hverandre. De har begge en felles årsak, som jeg altså ikke kjenner. Jeg hadde ingenting å utsette på isen, og forholdene var ellers lagt meget godt til rette for oss alle sammen i Sapporo. På forhånd var jeg i god form. Jeg viste ingen tegn på svakhet på treningsdagene kloss oppunder konkurransene, så de svake resultatene kom like overraskende på meg som på alle andre. Og tro meg: De var en større skuffelse for meg personlig enn for publikum. Jeg har aldri hatt maken til baksmell i hele min skøytekarriere.

— Bittert?

— Det var i hvert fall ikke noe moro. Jeg skjente at noe var galt nesten fra første stund på 1500-meteren. Jeg ble i det hele tatt ikke silten, bare stiv og kraftløs. Og mila var et gledesløst slit. Det sto tidlig klart for meg at jeg aldri kom til å få noen olympisk medalje.

— Så du fastholder at du vil legge opp?

— Det har jeg sagt lenge, og det er en beslutning som ikke lar seg rokke.

— Men akkurat nå?

— Nå driver vi og analyserer årsakene til «tilbakefallet». Jeg bare jogger og tar det hele rolig. Ellers er det ikke til å unngå at jeg tenker mye på de to dagene jeg var med, uten at det har kostet meg nattesøvnen. Det eneste jeg vet sikkert etter vinterlekene i Sapporo er dette: Jeg er helt ute av form.

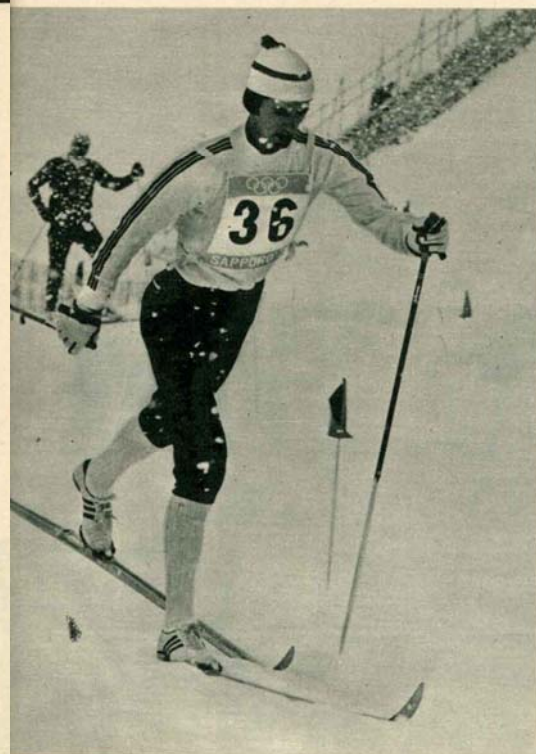

30
KILOMETER

30 kilometerens mest dramatiske innslag, — Johs Harviken stuper over mål med et drøyt sekunds forsprang til Gunnar Larsson.

VEDENIN

- I SAPPORO OGSÅ

Med trønderisk fart i OL-løypa — Pål Tyldum.

— Jaså, Vedenin gikk fortere, sier Pål Tyldum.

Stilig går John Harviken alltid på ski — også i Sapporo.

— Godt jeg ikke datt før målstreken, sier John Harviken.

Vi vet ikke hva slags taktiske trekk sovjetrusserne hadde i tankene, men et faktum er det iallfall at Vjatjeslav Vedenin ikke var å finne blant de først anmeldte til 30 km-løpet — åpningsdagen i OL.

Da skuddet smalt, var han imidlertid på starttreken, og han gjorde så avgjort nytte for seg siden i løpet også — som i Vysoke Tatry 1970 ble det gull. Det skulle da også bare mangle at verdensmesteren stilte opp, — Vedenin har egen trener, det vil si én mann som følger ham — og bare ham — året rundt, og denne treneren heter Pavel Koltjzin!

Vedenin er en stor skiløper, men liten av vekst. Med langrennstøvler på beina rager han 165 cm over bakken, og når han bestiger badevekta stopper nåla på 64 kilo.

Gjennom åra har han vunnet en rekke sovjetmesterskap, store renn ellers i fleng, og han ble verdensmester både på 3-mila og i stafett 1970. På 5-mila i Tsjekkoslovakia vant han sølv, og det samme sikjede i Grenoble-OL 1968.

Sapporo-seieren var ellers noe av et gjennombrudd for *mannlige* langrennløpere fra Sovjet, — det var første gang en vant individuelt gull i løypa.

Ellers ble dagen så norsk som vel mulig — med sølv- og bronsemedalje. I etterkrigstida har en aldri opplevd liknende langrennstart — lenge var 3-mila en jevn og sikker skuffelse. Ikke heit uventet var det Pål Tyldum som sto for sølv-prestasjonen. Noen sjanse overfor Vedenin hadde han ikke, etter en noe svakere siste mil enn er vant til fra den kanten, men en skal huske at Tyldum har vært en del plaget av sykdom,

og at Sapporo-løypene ikke egner seg for spasereturer.

Distansens mest dramatiske innslag besørget John Harviken, da han kastet seg over mål like elegant som Ard Schenk startet opp 500-meteren dagen etter. Sekundet bedre tid enn Gunnar Larsson fikk han, og det spørs om ikke forskjellen hadde gått i svenskens favor om de to hadde byttet startnummer. Harviken lå nemlig halvminuttet bak Larsson i løypa!

Nevnes bør kanskje også at Harviken og Tyldum var heldige med smøringen — det vil si de var heldige og fikk smørt om. Temperaturen steg fortere enn antatt denne OL-morgenen, og dette ga Ole Ellefsæter nok så høylydt beskjed om der han stampet av gårde med dårlige ski på lavt startnummer. Magne Myrmo slet like tungt, men han har ikke samme sangstemme som Ellefsæter.

For svenskene og finnene ble løpet en skuffelse — særlig for finnene. Best av de blå-hvite var Mäntyranta på 19. plass, og han har som kjent vært borte fra langrennsloypa tre sesonger. Trener Tiainen bare ristet oppgitt på hodet.

Svenskene satte sin lit til ungguttene som dominerte tidligere i sesongen — og som uheldigvis vartet opp med verdens beste kondisjonstest-resultater. 3-mila i Sapporo viste tydelig at test er én ting — OL-start noe annet. Dette var sikkert de svenske løperne mer klar over enn svenske journalister, som lovt både gull og grønne skoger på forhånd. Expressen innrømmet forresten at en kanskje hadde tatt litt for hardt i, og skrev etterpå: «Når det gjelder å slite og rasjonere kreftene under iskald nøyrekontroll, veier rutinen tungt.»

På selerspallen — Pål Tyldum, Vjatjeslav Vedenin og John Harviken. Avery Brundage deler ut de ettertraktede olympia-medaljene.

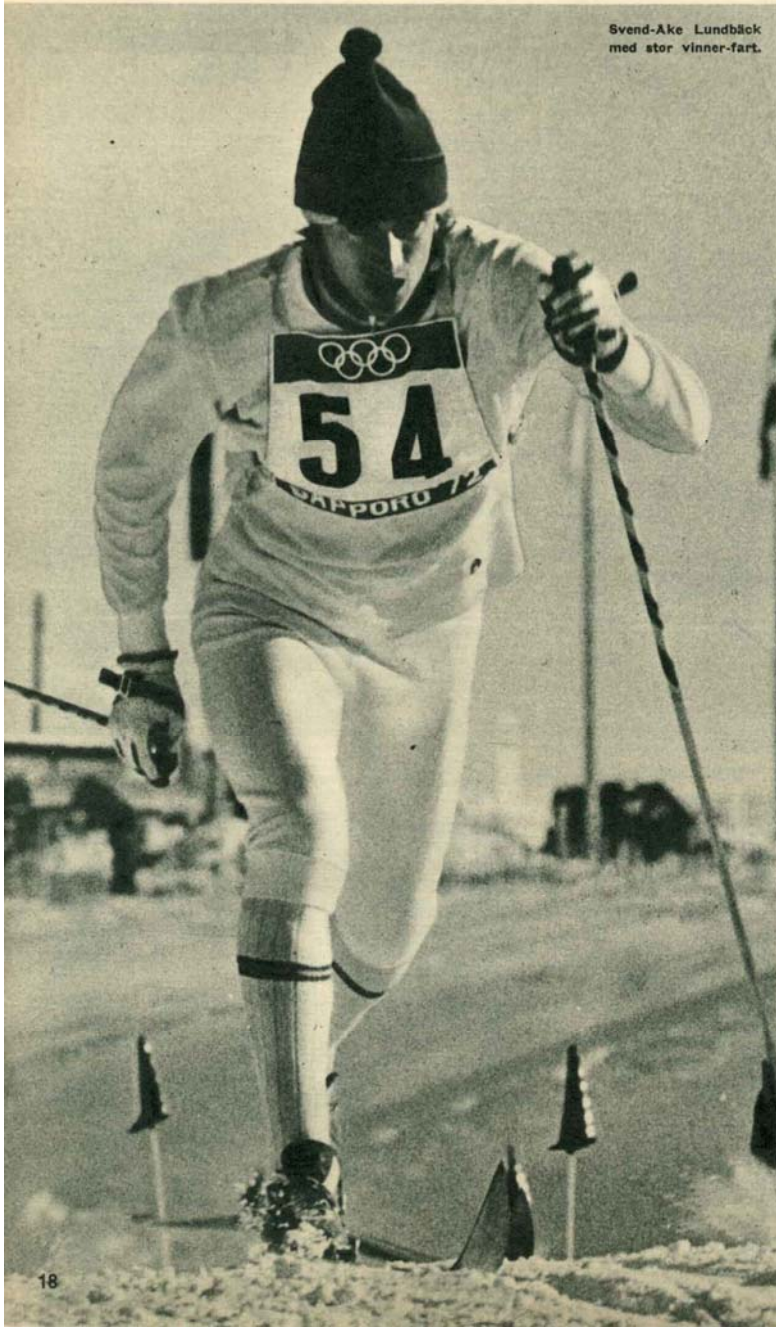

Vjatjeslav Vedenin i sporet — mot ny 30 km-seier. Han vant sølv på 5-mila i verdensmesterskapet i Tsjekkoslovakia for to år siden.

15 KILOMETER LUNDBÄCK

— den nye svenske langrennskongen

Svend-Ake Lundbäck med stor vinner-fart.

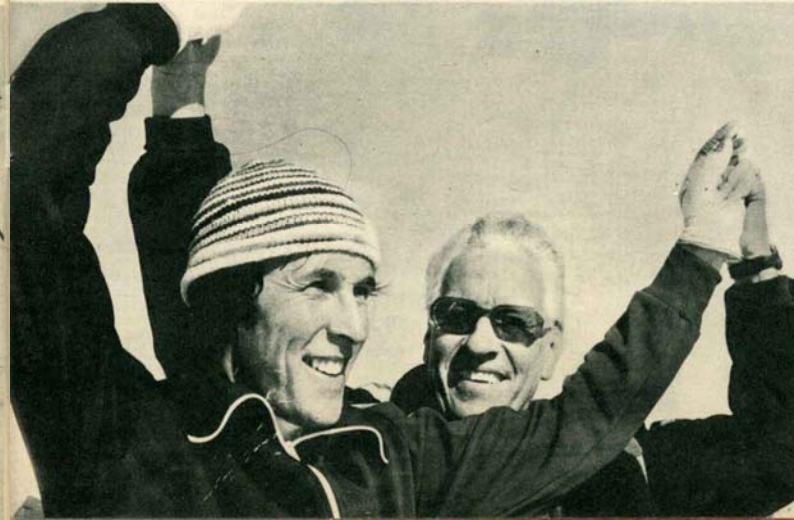

Simasjov (over) Knep sølvet, mens Oddvar Brå (under) sprintet seg til en fin 9. plass på premielista.

Begjelstringen i den svenske leiren var stor og ekte — det er alltid kjækkoment med gull.

Pappa Ivar Odd Formo var på plass i Sapporo og gratulerte Ivar med bronsemedaljen.

Det gikk store ord om den nye svenske langrenns-kongen Svend-Ake Lundbäck før OL. Han vant det ene rennet etter det andre, vartet opp med verdens beste test-resultater, og ble utpekt som den nye Sixten.

Slikt forplikter, og det gikk da heller ikke anerledes med den 24-årige elektrikerer fra Luleå enn det har gjort med mange andre — da 3-mila gikk av stabelen i Sapporo! Han klarer ikke å innfri.

Det gjorde han imidlertid da 15 km sto på programmet et par dager senere. Suverent vant han — mer overlegent enn hva en regner for mulig i dagens jevne tetsrid. Han ledet fra start til mål, og avsluttet på vel halvminuttet bedre tid enn sovjetrusseren Simasjov — dagens favoritt.

Ganske selvsikker er svensken, og det må en vel være for å vinne. Han sa etterpå at han ikke var så veldig overrasket over seieren, — både føret og løypa passet bra, og han var nå ferdig med det pres-

15 km (forts.)

Ivar Formo i fint driv ut av skistadion i Sapporo. Det er første gang en 20-åring tar medalje i et krevende olympia-langrenn.

set som nok spilte litt inn før 3-mila.

To år beinhardt treningsarbeid har Sven-Ake Lundbäck bak seg. Det første året ga ikke resultatet å snakke om, men i fjor ble det svensk mesterskap på 3-mila, og dermed begynte Lundbäck å tenke på OL. Forrige sesong var ikke mer enn så vidt slutt før han tok seg fri fra elektriker-jobben — og begynte i skogen. Han hadde merket seg de gamle svenske skikonngenes resept, og tenkte det ikke ville være så dumt å prøve. Mye løping på beina tok han seg selv-sagt også tid til, og i tillegg kommer 2700 trenings-kilometer på ski!

Simasjøv ble altså henvist til sølvplass, og så fulgte Ivar Formo — 20-åringen fra Oslo og Lyn — som iallfall før OL truet med å trappe ned ski-virksomheten, fordi han skal begynne ved NTH i Trondheim. Kanskje lar han seg nå overtale til en viss kombinerings av oppgavene.

Lyn-gutten har vært flink til å beregne formen i år også, men jamen holdt det hardt. Først i testløpet i Sapporo kjente han at det løstet for alvor. Etter bronseløpet sa Ivar:

— Jeg åpnet relativt rolig — var redd for å stivne. Likevel røynt det hardt, mot slutten, etter den siste harde motbakken. Men jeg beit tenna sammen, og prøvde å kjøre opp takten. Medalje tenkte jeg ikke så mye på, men jeg gjorde meg forhåpninger om poengplass. Det første jeg la merke til etter målpassering var at jeg hadde slått Skobov...

Det ble spennende etter hvert. Ivar Formo hadde det sikkest ikke godt der han ruslet rundt og så på klokka. Etter hvert ble det klart at tida holdt til bronse, og da var det mange som var glade. Med to sekunder dårligere tid ville unge Ivar blitt nummer 6, og det ville neppe mange lagt merke til.

— Når først en av svenskene skulle vinne, overrasket det ikke meg at det ble Lundbäck, var Harald Grønningens kommentar. Jeg hadde faktisk tippet ham på forhånd, da jeg så hvor fine og lette forholdene var. På tungt føre ville jeg nok ha satset på et par av russerne. Lundbäck, som har vært klart best av svenskene i år, satset alt fra start og gikk et elegant løp med full klaff. Dette er forresten en forutsetning for å vinne en 15-kilometer i dag, så hard som konkurransen er blitt. Jeg hadde ventet hardere sekundstrid, og dermed har jeg også fått sagt hvor imponert jeg er over Lundbäck's løp, og særlig over åpnings-tempoet. Han er ellers kjent for å holde en distanse som denne.

Ivar Formo tok altså bronse i sin første stor-internasjonale start, men glem heller ikke Oddvar Brå. Med disse to ungguttene i sporet går vi en sterk, norsk langrennstid i møte. Som veteran i laget vil jeg gjerne få slått fast at det de to gjorde på denne 15-kilometeren er en stor prestasjon.

KASAYA

Japansk gull-glede. Ingolf Mork har vinneren Yukio Kasaya på skuldrene. Ellers fra venstre: Takahasi Fujisawa som mislyktes i annen omgang, bronse-vinneren Seiji Aochi og sølv-vinneren Akitsugu Konno.

Ingen tvil om at Kasaya var glad — her gratuleres han av Lars Grini.

JAPAN tok alt

Det berømte holmenkollbrolet var bare et svakt sus i sammenlikning med den jubelen 18-000 japanske tilskuere klarer å prestere — gang på gang — etter hvert som deres favoritter hoppet seg inn på medaljeplass i 70-metersbakken i Miyazonori. Hvor mange som reiste hørselsvekket hjem er det ikke ført statistikk over, men det kan nødvendigvis ikke ha vært få. Og hopperne selv danset krigadans og forsøkte ustanselig å kaste hverandre i været.

Det er ikke så merkelig. Japan har trutt delatt med større eller mindre tropper i hvert eneste vinter-OL siden starten i 1924, uten å ha ligget sjenerende fram på premielistene. Den eneste medaljen landet har vunnet, er faktisk Igray's sølv i slalåm i 1956. Og nå — det skjedde til og med på hjemmehane — gikk japanerne plutselig hen og tok samtlige medaljer i en enkelt øvelse. Det var litt av et gjennombrudd for japanerne som vintersportsnasjon. Ikke merkelig at nasjonalsangen Kimigayo «gjaltet mellom fjellene», som en japansk avis skrev. Og mens tre solflagg gikk til topps sto et av verdenshistoriens mest oppriktig begejstrede publikum og nektet å forlate arenaen. Seiersrusen skulle nyses til siste dråpe.

Etterpå, nærmest motvillig, trakk publikum nedover mot byen, mens de sang «seier'n er vår på japanak tekst og melodi. Det er et biltd folkeferd av atferd og vesen, men en så overstrømmende og lykksalig bilidhet har man ikke sett noe sted hverken før eller siden — selv i Japan.

Triumfatore Kasava, 28 år gammel og ansatt i et brennevinsbrenneri — med den formen han er i, er det tydelig at han ikke ny-

ter sitt eget firmas produkter — stakk seg etter seiersseremonien bort og tørket en tåre. Det gjorde også Takashi Fujisawa, men av helt andre grunner. Han hoppet seg aldeles bort i annen omgang, etter en lovende utgangsposisjon.

Men han var også den eneste japaner som var lei seg den dagen.

Japansk fjernsyn sendte begivenheten direkte. Umiddelbart etterpå sendte samtlige selskaper den om igjen i reprise. Så begynte de å sende redigerte opptak av de ti beste. Deretter gikk det en sending med de seks beste. Og så kom en sending eller tre med hoppene til gull-Kasava, sølv-Konno og bronse-Aochi. Og så — endelig — selve kremen:

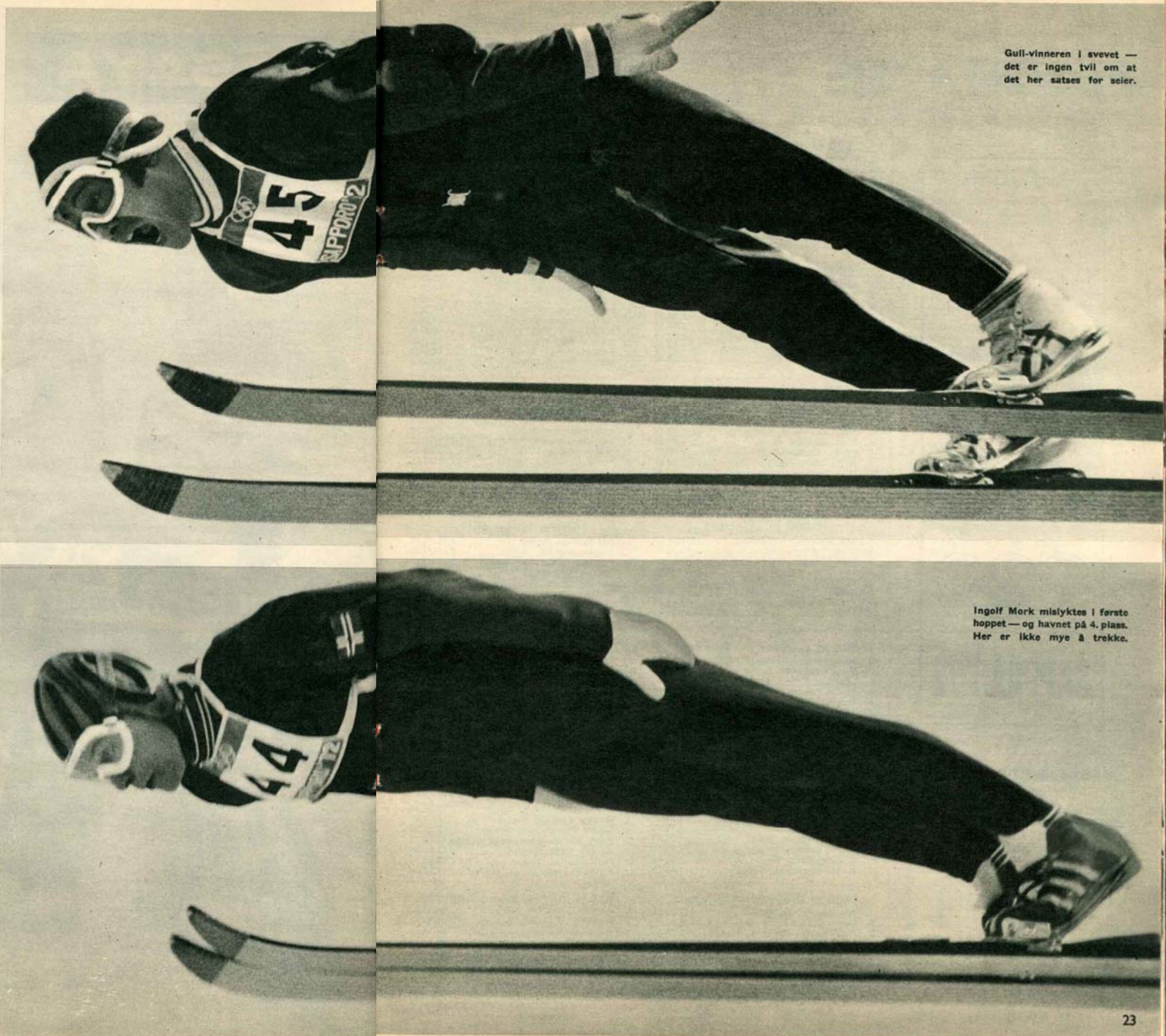
Kasavas to hopp, først i normalt tempo, så, i slow motion, og endelig i slow-slow-motion.

Sete fru Noriko — i den lille leiligheten i Yoichi 15 mil nord for Sapporo — hadde heller ingen rolig kveld. Hundrevis av telegrammer strømmet på, til «ideal-hustru», som hun betegnes nå.

Det var ellers litt av et rabalder da Kasava giftet seg i mai i fjor. Han fikk atskillige henvendelser, med beskjed om at han burde konsentrere seg om hopp-gullet i første omgang. Nå har pipa fått en annen lyd — nå heter det seg at Noriko har stor andel i gullet.

— Kasava ville aldri klart nervepreaset uten henne, sa en TV-reporter.

Mye tyder ellers på at gullmedalje-vinneren og kona hans kan se seg om etter ny og større leilighet — etter seieren strømmet tilbudene om ny jobb inn, og det er ikke lagt skul på at han regne med mangedoblet inntekt. Dessuten er han tilbudt hovedrollen i et par filmer — som skal handle om han selv...

Gull-vinneren i svevet — det er ingen tvil om at det her satses for seier.

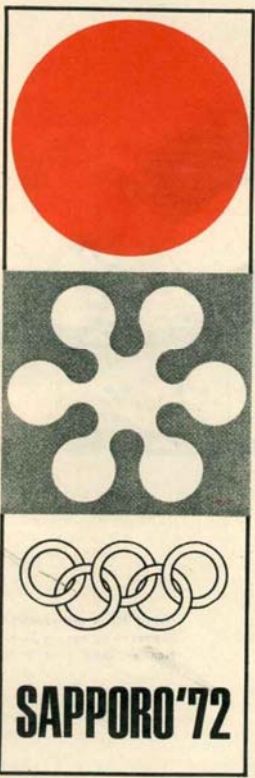
Ingolf Mork mislyktes i første hoppet — og havnet på 4. plass. Her er ikke mye å trekke.

RESULTATER

Norge åpnet sterkt i Sapporo-OL — sterkere enn i Grenoble — men så fikk Sovjet et overtak, og mot slutten ble forspranget stadig større. Også Øst-Tyskland knep seg forbi Norge, takket være akere. Poengstilling:

1. Sovjet	120	7. USA	59	13. Japan	23
2. Øst-Tyskland	83	8. Finland	47	14. Tsjekkoslovakia	19
3. Norge	79	9. Sverige	36	15. Polen	11,5
4. Nederland	64	10. Italia	31	16. Canada	11
5. Sveits	63	11. Østrikke	28	17. Spania	7
6. Vest-Tyskland	60,5	12. Frankrike	24	18. Romania og Ungarn	2

POENG

SAPPORO'72

500 m skøyter — menn:

G. Erhard Keller, Vest-Tyskland	39.44
S. Hasse Börjes, Sverige	39.69
B. Valerij Muratov, Sovjet	39.80
4. Per Bjerang, Norge	39.91
5. Sjöppo Hänninen, Finland	40.12
6. Leo Linkovesi, Finland	40.14
12. Lasse Efskind, Norge	40.60
18. Johan Lind, Norge	41.14

3000 m skøyter — kvinner:

G. Stien Baas-Kaiser, Nederland	4:52.14
S. Dianne Holum, USA	4:58.67
B. Atje Keulen-Deelstra, Nederland	4:59.91
4. Sippie Tigchelaar, Nederland	5:01.67
5. Nina Statkevitsj, Sovjet	5:01.79
6. Katerina Sereguina, Sovjet	5:01.88
10. Sigrd Sundby, Norge	5:07.26
20. Kirsti Biermann, Norge	5:26.21

1500 m skøyter — menn:

G. Ard Schenk, Nederland	2:02.96
S. Roar Grønvold, Norge	2:04.26
B. Göran Claesson, Sverige	2:05.89
4. Bjørn Tveiter, Norge	2:05.94
5. Jan Bols, Nederland	2:06.58
6. Valerij Lavrusjkin, Sovjet	2:07.16
11. Svein Erik Stiansen, Norge	2:08.63
13. Dag Fornæss, Norge	2:09.52

15 km langrenn:

G. Sven-Ake Lundbäck, Sverige	45.28.2
S. Fedor Simasjov, Sovjet	46.00.8
B. Ivar Formo, Norge	46.02.6
4. Juha Mieto, Finland	46.02.7
5. Jurij Skobov, Sovjet	46.04.5
6. Axel Lesser, Øst-Tyskland	46.17.0
9. Oddvar Brå, Norge	46.25.8
15. Johs Harviken, Norge	46.46.3
19. Magne Myrmo, Norge	47.02.5

5000 m skøyter:

G. Ard Schenk, Nederland	7:23.61
S. Roar Grønvold, Norge	7:28.18
B. Sten Stensen, Norge	7:33.39
4. Göran Claesson, Sverige	7:36.17
5. Willy Olsen, Norge	7:36.47
6. Cees Verkerk, Nederland	7:39.17

30 km langrenn:

G. Vjatjeslav Vedenin, Sovjet	1:36.31
S. Pål Tyldum, Norge	1:37.25
B. Johs Harviken, Norge	1:37.32
4. Gunnar Larsson, Sverige	1:37.33
5. Walter Demel, Vest-Tyskland	1:37.45
6. Fedor Simasjov, Sovjet	1:38.22
21. Magne Myrmo, Norge	1:42.23
31. Ole Ellefseter, Norge	1:44.25

10 000 m skøyter:

G. Ard Schenk, Nederland	15:01.35
S. Cees Verkerk, Nederland	15:04.70
B. Sten Stensen, Norge	15:07.08
4. Jan Bols, Nederland	15:17.99
5. Valerij Lavrusjkin, Sovjet	15:20.08
6. Göran Claesson, Sverige	15:30.19
11. Per Willy Guttormsen, Norge	15:48.71
13. Dag Fornæss, Norge	15:53.33

50 km langrenn:

G. Pål Tyldum, Norge	2:43.14.75
S. Magne Myrmo, Norge	2:43.29.45
B. Vjatjeslav Vedenin, Sovjet	2:44.00.19
4. Reidar Hjermetad, Norge	2:44.14.51
5. Walter Demel, Vest-Tyskl.	2:44.32.67
6. Werner Geeser, Sveits	2:44.34.13
10. Ole Ellefseter, Norge	2:46.46.94

500 m skøyter — kvinner:

G. Ann Henning, USA	43.33
S. Vera Krasnova, Sovjet	44.01
B. Ljudmila Titova, Sovjet	44.46
4. Shella Young, USA	44.53
5. Monika Pflug, Vest-Tyskland	44.73
6. Atje Keulen-Deelstra, Nederland	44.89
11. Sigrd Sundby, Norge	45.70
17. Kirsti Biermann, Norge	46.18
19. Lisbeth Berg, Norge	46.33

4 x 10 km stafett — menn:

G. Sovjet	2:04.47.94
S. Norge	2:04.57.06
B. Sveits	2:07.00.06
4. Sverige	2:07.03.60
5. Finland	2:07.50.19
6. Øst-Tyskland	2:10.03.73

1000 m skøyter — kvinner:

G. Monika Pflug, Vest-Tyskland	1:31.40
S. Atje Keulen-Deelstra, Nederland	1:31.61
B. Ann Henning, USA	1:31.62
4. Ludmila Titova, Sovjet	1:31.85
5. Nina Statkevitsj, Sovjet	1:32.21
6. Dianne Holum, USA	1:32.41
9. Sigrd Sundby, Norge	1:33.13
22. Lisbeth Berg, Norge	1:35.56
23. Kirsti Biermann, Norge	1:35.76

5 km langrenn — kvinner:

G. Galina Kulakova, Sovjet	17.00.50
S. Marjatta Kajosmaa, Finland	17.05.50
B. Helena Sikolova, Tsjekkosl.	17.07.32
4. Alevtina Ojjunina, Sovjet	17.07.40
5. Hilka Kuntola, Finland	17.11.67
6. Lubov Mukatajeva, Sovjet	17.12.08
7. Berit Mardre Lammedal, Norge	17.16.79
8. Aslaug Dahl, Norge	17.17.49
12. Inger Aulies, Norge	17.33.14
17. Katharina Mo Berge, Norge	17.49.06

1500 m skøyter — kvinner:

G. Dianna Holum, USA	2:20.85
S. Stien Baas-Kaiser, Nederland	2:21.05
B. Atje Keulen-Deelstra, Nederland	2:22.05
4. Elly van de Brom, Nederland	2:22.27
5. Rosemarie Taupadel, Øst-Tyskl.	2:22.35
6. Nina Statkevitsj, Sovjet	2:23.19
8. Sigrd Sundby, Norge	2:24.07
19. Lisbeth Berg, Norge	2:28.36
23. Kirsti Biermann, Norge	2:29.94

10 km langrenn — kvinner:

G. Galina Kulakova, Sovjet	34.17.82
S. Alevtina Ojjunina, Sovjet	34.54.11
B. Marjatta Kajosmaa, Finland	34.56.45
4. L. Moukhatseva, Sovjet	34.58.56
5. Helena Takalo, Finland	35.06.34
6. Aslaug Dahl, Norge	35.18.84
12. Inger Aulies, Norge	36.07.08
14. Berit Mardre Lammedal, Norge	36.29.43
29. Katharina Mo Berge, Norge	37.33.16

3 x 5 km stafett — kvinner:

G. Sovjet	48.46.15
S. Finland	49.19.37
B. Norge	49.51.49
4. Vest-Tyskland	50.25.61
5. Øst-Tyskland	50.28.45
6. Tsjekkoslovakia	51.16.16

Slalåm — menn:

G. Francisco Fernandes Ochoa, Span.	1:49.27
S. Gustavo Thoeni, Italia	1:50.28
B. Rolando Thoeni, Italia	1:50.30
4. Henri Duvillard, Frankrike	1:50.45
5. Jean-Noel Augert, Frankrike	1:50.51
6. Eberardo Schmalzi, Italia	1:50.83

Kunsthøp — kvinner:

G. Beatrix Schuba, Østrikke	2751,5 (9)
S. Karen Magnussen, Canada	2673,2 (23)
B. Janet Lynn, USA	2663,1 (27)
4. Jane Holmes, USA	2627,0 (39)
5. Suszra Almasy, Ungarn	2592,4 (47)
6. Zsuzsa Morgenstern, Ø-Tyskl.	2579,4 (53)

Kombinert:

G. Ulrich Wehling, Øst-Tyskland	413.340
S. Rauno Miettinen, Finland	405.505
B. Karl Heinz Luck, Øst-Tyskland	398.800
4. Erkki Kilpinen, Finland	391.845
5. Yuji Katsuro, Japan	390.200
6. Tomas Kucera, Tsjekkoslovakia	387.935
8. Kåre Olav Berg, Norge	384.800
14. Kjell Aasvestad, Norge	374.405
19. Henning Weid, Norge	369.505
23. Gjert Andersen, Norge	360.315

Hopp, normal bakke:

G. Yukio Kasaya, Japan	244.2
S. Akitsugu Konno, Japan	234.8
B. Seiji Aochi, Japan	229.5
4. Ingolf Mørk, Norge	225.5
5. Jiri Raska, Tsjekkoslovakia	224.8
6. Wojciech Fortuna, Polen	222.0
11. Fridtjof Prydz, Norge	217.8
33. Nils Per Skarseth, Norge	197.6
51. Jo Inge Bjerneby, Norge	174.2

Kunsthøp — menn:

G. Ondrej Nepela, Tsjekkoslov.	2739,1 (9)
S. Sergej Tchetavaroukhin, Sov.	2672,4 (20)
B. Patrick Pera, Frankrike	2653,1 (28)
4. Kenneth Shelly, USA	2596,0 (43)
5. Mishia Petkevitch, USA	2591,4 (47)
6. Jan Hoffmann, Øst-Tyskl.	2567,6 (55)

Utfør — kvinner:

G. Marie Th. Nadig, Sveits	1:36.68
S. Annemarie Pröll, Østrikke	1:37.00
B. Susan Corcock, USA	1:37.68
4. Isabel Mir, Frankrike	1:38.62
5. Rosi Speiser, Vest-Tyskland	1:39.10
6. Rosi Mittermaier, Vest-Tyskland	1:39.32
11. Toril Førland, Norge	1:40.25
16. Gyri Sørensen, Norge	1:40.77
21. Karianne Christiansen, Norge	1:41.25

Hopp — stor bakke:

G. Wojciech Fortuna, Polen	219.9
S. Annemarie Pröll, Sveits	219.8
B. Rainer Schmidt, Øst-Tyskland	219.3
4. Tauno Kähkö, Finland	219.2
5. Manfred Wolf, Øst-Tyskland	215.1
6. Garjil Napalkov, Sovjet	210.1
15. Fridtjof Prydz, Norge	194.7
28. Ingolf Mørk, Norge	173.3
34. Jo Inge Bjerneby, Norge	167.8
37. Bjørn Wirkola, Norge	162.5

Kunsthøp — par:

G. Rodina/Oulanov, Sovjet	420.4
S. Smirnova/Souralokin, Sovjet	418.4
B. Gross/Kabelmann, Øst-Tyskland	411.8
4. Starbuck/Shelley, USA	406.8
5. Lehmann/Wiesinger, Vest-Tyskland	399.8
6. Tjernieva/Blakov, Sovjet	399.1

Storslalåm — kvinner:

G. Marie-Therese Nadig, Sveits	1:29.90
S. Annemarie Pröll, Østrikke	1:30.75
B. Waltraud Drexel, Østrikke	1:32.35
4. Laurie Kreimer, Canada	1:32.48
5. Rosi Speiser, Vest-Tyskland	1:32.56
6. Florence Steuer, Frankrike	1:32.59
17. Toril Førland, Norge	1:34.15
19. Anne Brusletto, Norge	1:34.43
27. Karianne Christiansen, Norge	1:37.18
28. Gyri Sørensen, Norge	1:37.32

Skiskyting:

G. Magnus Solberg, Norge	1:15.55.50
S. Hansjorg Knauth, Øst-Tyskl.	1:16.07.60
B. Lars Göran Arwidsson, Sverige	1:16.27.03
4. Alexander Tikhonov, Sovjet	1:16.48.65
5. Yrjö Salpakari, Finland	1:16.51.43
6. Esko Saira, Finland	1:17.34.80
8. Tor Svendsberget, Norge	1:18.26.54
18. Kåre Hovda, Norge	1:22.20.37
29. Ragnar Tveitlen, Norge	1:24.19.91

Kjelke — menn (1):

G. Wolfgang Scheidel, Øst-Tyskland	3:27.58
S. Harald Ehrig, Øst-Tyskland	3:28.39
B. Wolfram Wiedler, Øst-Tyskland	3:28.73
4. Klaus Bonaack, Vest-Tyskland	3:29.16
5. Leonard Nagenrauft, Vest-Tyskl.	3:29.67
6. Josef Fendt, Vest-Tyskland	3:30.03
14. Christian Ström, Norge	3:33.01
22. Stephen Sinding, Norge	3:35.41
30. Bjørn Dyrdaal, Norge	3:38.05

Slalåm — kvinner:

G. Barbara Cochran, USA	91.24
S. Daniele Debernard, Frankrike	91.26
B. Florence Steuer, Frankrike	92.69
4. Judy Crawford, Canada	93.95
5. Annemarie Pröll, Østrikke	94.03
6. Pamela Behr, Vest-Tyskland	94.27
9. Toril Førland, Norge	95.76

Skiskyting — stafett:

G. Sovjet	1:51.44.9
S. Finland	1:54.27.3
B. Øst-Tyskland	1:54.57.6
4. Norge	1:56.24.4
5. Sverige	1:56.57.4
6. USA	1:57.24.3

Kjelke — menn (2):

G. Hornlein/Bredow, Øst-Tysk.	1:28.35
S. Hildgartner/Plaikner, Italia	1:28.35
B. Bonaack/Fieldner, Øst-Tyskl.	1:29.16
4. Arai/Kobayashi, Japan	1:29.63
5. Wieckowski/Kubik, Polen	1:29.66
6. Prandner/Schwarm, V-Tyskl.	1:29.85
14. Sinding/Ström, Norge	1:32.06

MEDALJEFORDELING

	Gull	Sølv	Bronse	Totalt
Sovjet	8	5	3	16
Øst-Tyskland	4	3	7	14
Sveits	4	3	3	10
Nederland	4	3	2	9
USA	3	2	3	8
Vest-Tyskland	3	1	1	5
Norge	2	5	5	12
Italia	2	2	1	5
Østrikke	1	2	2	5
Sverige	1	1	2	4
Japan	1	1	1	3
Tsjekkoslovakia	1	0	2	3
Polen	1	0	0	1
Spania	1	0	0	1
Finland	0	4	1	5
Frankrike	0	1	2	3
Canada	0	1	0	1

Utfør, menn:

G. Bernhard Russi, Sveits	1:51.43
S. Roland Collombin, Sveits	1:52.07
B. Heidi Messner, Østrikke	1:52.40
4. Andreas Sprecher, Sveits	1:53.11
5. Erik Håker, Norge	1:53.16
6. Walter Tresch, Sveits	1:53.19
36. Peik Christensen, Norge	1:59.71

Tomannsbob:

G. Zimmerer/Zimmerer, V-Tyskl.	4:57.07
S. Floth/Bader, V-Tyskl.	4:58.84
B. Witky/Hubacher, Sveits	4:59.33
4. Gaspari/Armano, Italia	5:00.45
5. Panturu/Zangor, Romania	5:00.53
6. Eriksson/Johansson, Sverige	5:01.40

Kjelke — kvinner (1):

G. Annemarie Muller, Øst-Tyskl.	2:59.18
S. Ute Ruhlold, Øst-Tyskl.</	

50 KILOMETER

TYLDUM-TOPP

Pål Tyldum var ikke den som startet raskest på 5-mila i Sapporo, men du verden som han avsluttet!

Pål Tyldum heles fram til gull — av bl. a. Oddvar Brå (i bakgrunnen),

PÅ 5-MILA

Ivar Formo og Henning Weid.

Siltten var Tyldum etter løpet. Sjelden har en sett ham ta seg så helt ut.

De mange nordmenn som blivnet Sapporo-5-mila på TV — uten å ha tjuvlyttet på svensk radio tidligere på natta — fikk spenning for hele TV-lisensen disse morgen-minuttene. Selv ikke NRK's utsendte klart å ødelegge moroa, iallfall ikke for folk som sånn noenlunde hadde nattesøven ute av øynene, og ellers har litt innsikt i langrenn.

Det er nemlig synd å si at Pål Tyldum startet opp med gull-takter. I utgangen gikk det tilsynelatende tregt, og det vil si tregere enn vanlig. Pål Tyldum er kjent for å ta det rolig fra start, men foreløpig 18. plass etter knytt 15 kilometer, og mer enn minuttet dårligere tid enn sveisertsen Geeser, det inngir ikke akkurat tillit.

Om så skulle det altså vise seg at alt sammen var slik trener Oddmund Jensen hadde tenkt seg

det — et ledd i taktikken. Denne trofaste langrenn-sitter fikk god og grundig revansj for dårlige og ubehagelige dager i VM 1970, da det vanket både kritikk og vondord fordi alt ikke klaffet. I Sapporo-5-mila fikk han oppleve sin hittil største triumf, — gull-, sølv- og 4. plass på maraton-distansen har en ikke opplevd maken til siden 1924, da Thorleif Haug, Toralf Strømstad, Johan Grøttumsbråten og Jon Mårdalen la beslag på de fire første plassene!

Oddmund Jensens opplegg gikk ut på moderat åpning, uten sterke forsøringer i motbakkene. Det tok følgelig tid før nordmennene begynte å røre på seg for alvor, de visste at det mot slutten ville bli kritiske perioder, og først da 40-kilometeren nærmet seg kom virkelige optimistiske meldinger. Da var Tyldum oppe på 4. plass,

Myrmo lå tre sekunder bak han som nr. 4, mens sveisertsen Geeser fortsatt hadde ledelsen — foran Simashov.

— Sveisertsen tenkte jeg ikke så mye på — det var Vedenin jeg fryktet mest, sa gull-vinner Tyldum etterpå.

Og det gjorde han rett i, selv om Geeser «holdt» bedre enn de fleste hadde regnet med. Vedenin lå nemlig også tydelig avventende, 25 sekunder bak Tyldum da 40-kilometeren ble passert — men namdalingen lå bak i sporet, han kontrollerte hele feltet, og økte faktisk vis å vis Vedenin med 10 sekunder den siste mila. Det var i motbakkene mellom 43 og 48 km han satte inn det avgjørende rykket — et rykk som kostet selv en råsterk kar som Tyldum en del. Han har nok sjelden vært så siltten som denne gangen, men slik

skal det vel være, når en vinner olympisk gull på såkalt veiberegnet vis.

— Jeg begynte faktisk å lure på om Myrmo skulle lure fra meg hele gullmedaljen, sa Tyldum da han hadde fått igjen pusten. — Jeg var svært sliten de par siste kilometrene, og meldingene jeg stadig fikk tydet på at Magne hadde hatt mer å gi inn mot mål. Han «plukket meg» iallfall med sju sekunder de siste tre kilometrene.

Heldigvis var både været og føret jevnt og fint denne Sapporo-dagen, og ingen ting kunne legge demper på den norske gull-rusen. Den 23 år gamle elektrikereren Werner Geeser fra Sveits gjorde altså gode forsøk — det er ingen tvil om at det arbeides godt for å skape langrenns-miljø i alpelandet. Geeser sprakk nemlig ikke

slik en har opplevd enkelte mel-lomeuropéere har gjort på 5-mila tidligere. Sveisertsen holdt stillingen til en sterk kar som Simashov den siste mila, og han er ingen smågutt på distansen.

Det er påfallende likhet mellom Tyldums og Myrmos «skjema» — ja, la oss også ta med Reidar Hjørnstad. Alle løp seg fram to plasser den siste mila, og Hjørnstad var bare 14 sekunder fra bronseplass. Dette var han naturlig nok mer enn fornøyd med, han fikk vist olympiakomiteén at han var trenings-pengene verdt — og at de gamle ofte er eldst, iallfall på 5-mila. Ole Ellefsæter gikk først i løypa bortimot 48 km, han fulgte ikke helt de andres opplegg — åpnet noe friskere, om en kan si det slik — men fikk problemer med glatte ski, og måtte smøre. Imidlertid — en 10-

plass går det ikke an å skamme seg over.

5-mila ble altså hel-norsk, om en ser bort fra Vedenin. For øvrig holdt vest-lyskeren Walter Demel seg igjen godt fram, og Geeser snøt Sveriges Lars-Arne Bölling for siste poengplass. Dette var nok mer enn svenskene egentlig satte pris på, men verre enda gikk det for finnene, med Taipale i mål på 12. plass — og Hatunen som nr. 32. Hverken Eero Mäntyranta eller Kalevi Oikarainen fullførte. Førstnevnte fikk sikkert bekræftet at det ikke er så lett å gjøre come back etter fire år — og Oikarainen at det skal mer til enn et to år gammelt verdensmesterskap for å hevde seg i olympisk sammenheng. Det blir nok et aldri så lite oppgjør på kammeret i finske skikretser etter Sapporo, skulle vi tro.

Beste svenske — Lars-Arne Bölling — får suppe av Sigge Bergmann. Han er tett fulgt av sølvmedalje-vinneren Magne Myrmo.

50 KM (forts.)

Magnar Solberg har feiret Geburtsdag — Pål Tyldum venter til i slutten av måneden, da han runder 30. Han startet altså feiringen noe tidlig. Mulighetene for en fortsattelse er imidlertid store, — når dette leser er alt gjort klart for skikkelig mottakelse av Heylandets store sønn. Ordføreren har lovt fest, og hjemme hos Pål ligger elgsteik og venter — steik av elg han har skutt selv.

Pål Tyldum får neppe store vansker med å takle dette oppstyret — når han kom seg gjennom gull-kvelden i Sapporo. Han er av dem som tar alt med stor ro, sier ikke så mye, og sjelden er han helt fornøyd. Etter gull-løpet hadde han imidlertid ikke mye å klage over, og synes ikke — naturlig nok — det hadde vært noe draw back å gå årets første 5-mil i OL.

— De fleste av oss går gjerne den første best, sa han, noe Myrmo og Harviken sa seg enig i.

Sølv-vinner Magne Myrmo ble godt mottatt av leder Oddvar Forberg.

Reidar Hjermeid kvitterte for OL-tilliten — og var 14 sekunder fra bronsemedalje. Han beviste at han var OL-pengene verdt og at de gamle er eldst, iallfall på fem-mila.

Ellefsæter gikk sterkt ut, men han måtte smøre om — og kom på 10. plass.

Vjatjeslav Vedin måtte denne gang neye seg med 3. plass og bronsemedalje.

Overraskelses-mannen på 5-mila — 23-årig Werner Geeser fra Sveits. Havnet på 6. plass.

Beste finne — Hannu Taipale — havnet på en 12. plass. Svak innsats av finnene.

Oddvar Brå (nr. 4) gikk respektløst til verks i utgangen på stafetten, her har han bare V.-Tyskls Betz foran seg.

Tyldum sender Formo avgårde på tredje-etappen. Mellom de to dagens nest-beste sovjetrusser — Skobov.

Den dramatiske episoden da Johs Harviken falt — like før mål. Som en ser på bildet lengst til venstre lå han ikke langt bak Vedenin

Han leverte et imponerende stafettløp. Mer er det ikke å si om den saken, bortsett fra at vi må innrømme det nakne faktum at russerne var ti sekunder bedre enn oss i dag. Men man må jo ha lov til å være litt lei seg.

Ungguttene våre gjorde det bra i sin første stor-internasjonale senior-skistafett. De oppfylte forventningene og vel så det. Det var en prestasjon av Ivar Formo å legge en så sterk sovjetrusser som Simashov mer enn minuttet bak seg.

Skobov og Tyldum gikk fra de andre konkurrentene for godt, og hadde en privat dyst ute i sporet.

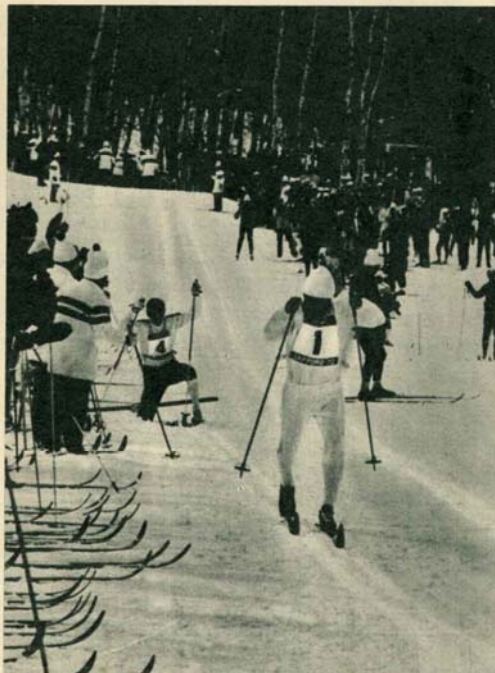
— Jeg trakk første halvpart av løpet, han den siste, sa Tyldum. Da han gikk forbi, virket det som om han forsøkte på et rykk, men det lyktes ikke. Selv prøvde jeg meg aldri med noe slikt. Jeg er fullstendig klar over at rykking ikke er min sterke side, og måtte pent nøye meg med å holde følge inn til veksling.

Vel — det gikk altså i stafetten. Det er en mager trøst at en nesten klarte å kopiere bedriften fra Grenoble. Men ingen skal kunne si annet enn at dette var

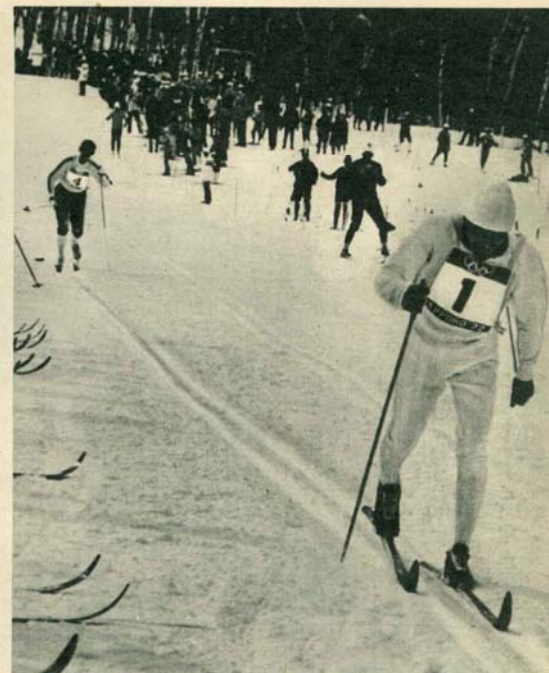
en OL-stafett ladet med dramatik.

Johs Harviken hadde ingen annen forklaring på nederlaget enn at Vedenin hadde vært for god for ham, og etappe-tidene forteller da også med all mulig tydelighet at sovjetrusseren sto i en særklasse denne stafett-dagen. Han passerte Harviken et par kilometer før mål — hadde altså da tatt igjen det minutt-forspranget Ivar Formo skaffet på tredje-etappen, etter to helt jevne start-etapper — og Harviken måtte straks slippe. Han ble imidlertid ikke liggende langt bak, hadde vel tenkt å gjøre et siste forsøk på å ta Vedenin igjen inne på stadion, men så falt han altså, 50-60 meter før mål, og alt håp var ute.

Temmelig ujevn ble denne stafetten, og ikke uten overraskende innslag. Det kan nevnes at både Brå og Tyldum gikk raskere enn Formo som skaffet det norske forspranget, en merker seg at Sveits tok bronsemedaljen, at den nye svenske kanonen Sven-Ake Lundbäck var klart svakest av de blå-gule løperne, og at øst-tyskerne hadde problemer med å skaffe seg poeng-plass.

før den siste innspurten, men så skulle han forsøke å skifte løype, og dermed var det gjort. Det tok tid å komme på beina igjen, og

sovjetrusseren Vedenin økte forspranget. — Vi gratulerer russerne med seieren — og sier også takk til det norske laget for flott innsats.

Gullmedaljører i stafett — fra v. Vladimir Voronkov, Jurij Skobov, Fedor Simashov og Vjatjeslav Vedenin.

KVINNE-LANGRENN SOVJETISKE

Den sovjetiske lærerinnen Galina Kulakova ble 3-dobbel gullmedaljer. Her blir Kulakova gratulert av Alevtina Ojjunina, Sovjets nest-beste.

Det gikk som vi håpet. Resultatene her nede har vist at det måtte skje et under skulle vi klare bedre enn bronse, sa Berit Mørdre Lammedal etter kvinnestafetten. De sovjetrussiske og finske jentene har hele tiden vist seg å være for sterke for oss. Vi hadde bronse på papiret på forhånd, men mye kan skje i en stafett...

— Vårt opplegg gikk ut på å kjøre safe. Både Inger Aufles og Aslaug Dahl hadde tilløp til forkjølelse, så de fikk beskjed om ikke å ta noen sjanse på å sprekke. For

meg var det bare å sikre medaljen. — Men moro var det likevel. Vi klarte riktignok ikke å kopiere innsatsen fra fire år siden, men jeg er omtrent like lykkelig i dag som den gangen. Det sier jeg også fordi dette var stor framgang fra verdensmesterskapet i 1970. Bronsemedaljen i dag tyder på at vi er på rett vei igjen. Vi har jo ikke hevdet oss altfor sterkt i de individuelle kvinne-øvelsene, så dette var virkelig en oppmuntring for oss.

Kvinne-langrennene i Sapporo-OL ga sovjetiske triumfer hele

TRIUMFER — STAFETT-BRONSE TIL NORGE

Finske Marjatta Kajosmaa ble beste nordiske langrennsløper, med sølv på 10-km.

Aslaug Dahl scoret vårt eneste individuelle poeng.

Det norske bronselaget i stafetten, — fra venstre Aslaug Dahl, Berit Mørdre Lammedal og Inger Aufles.

velen, med Galina Kulakova som forgrunnsfigur. Tre gullmedaljer sikret hun seg — dette var solid revansj for nederlagene i Grenoble 1968. Marjatta Kajosmaa ble ikke uventet nordisk best, mens de svenske innslagene ikke ga grunnlag for heising av «flaggan». Individuelt hevdet Aslaug Dahl seg best av de norske, med 6.-plassen på 10 km. Det er ingen tvil om at Finnmark-jenta er noe å bygge på — og en trøst er det også at Berit Mørdre Lammedal trolig fortsetter et par år til.

Tolv medaljer til Norge

I Aktuells før-olympiske ekstranummer — nr. 4 B — ble det utlyst en konkurranse som gikk ut på å tippe det antall medaljer — gull, søv og bronse — Norge ville ta under vinterlekene i Sapporo.

Ved loddtrekning mellom dem som hadde riktig svar, ble følgende vinnere av de ti gevinstene:

Knut Jomar Clein, Heimdal.
Kjell Olav Bollum, Feiring.
Håkon Hattevoll, Balestrand.
Walther Pettersen Laukvik, Segelstein.
Håkon Aune, Klingsundet.
Terje Nilsen, Gran.
Leif Berg, Skilbrel.
Oddfrid Mjelle, Hyen.
Magnar Rune Hellebust, Gjøvik.
Gudmund Simonsen, Silsand.

Utgitt av Ukebladet Aktuell, Youngstorget 2 B, Oslo 1.
Redaktør Jostein Nyhamar. Dette nummeret er redigert av Oddvar Hegge. Layout Arne Amundsen. Stoffet er skrevet av Oddvar Dahl og Oddvar Hegge. Bilder: Orion Press, NTB og Ass. Press.

Trykt i dyptrykk i Aas & Wahls Boktrykkeri, Sørkedalsvn. 10, Oslo 3.

FINN FORMEN! og behold den

En fornuftig gave til Dem selv eller andre er en AANONSEN PERSONVEKT. Velg blant mange modeller i vakre farger. Aanonsen kvalitet og 10 års garanti er Deres sikkerhet.

Aanonsen
JERNVAREFABRIKK A/S

Spar 25 pst.! Abonner året rundt!

**HVER
UKE**
Hele året!
Rett i Deres
egen postkasse
for kun

Kr. 31.00 PR. KVARTAL

Til Aktuell, Youngstorget 2 b — Oslo 1.

Vennligst send meg Aktuell hver uke i ett kvartal kr. 31,— - i ett halvår kr. 60,— i ett helt år kr. 118,—

Navn:
Adresse:
Poststed:

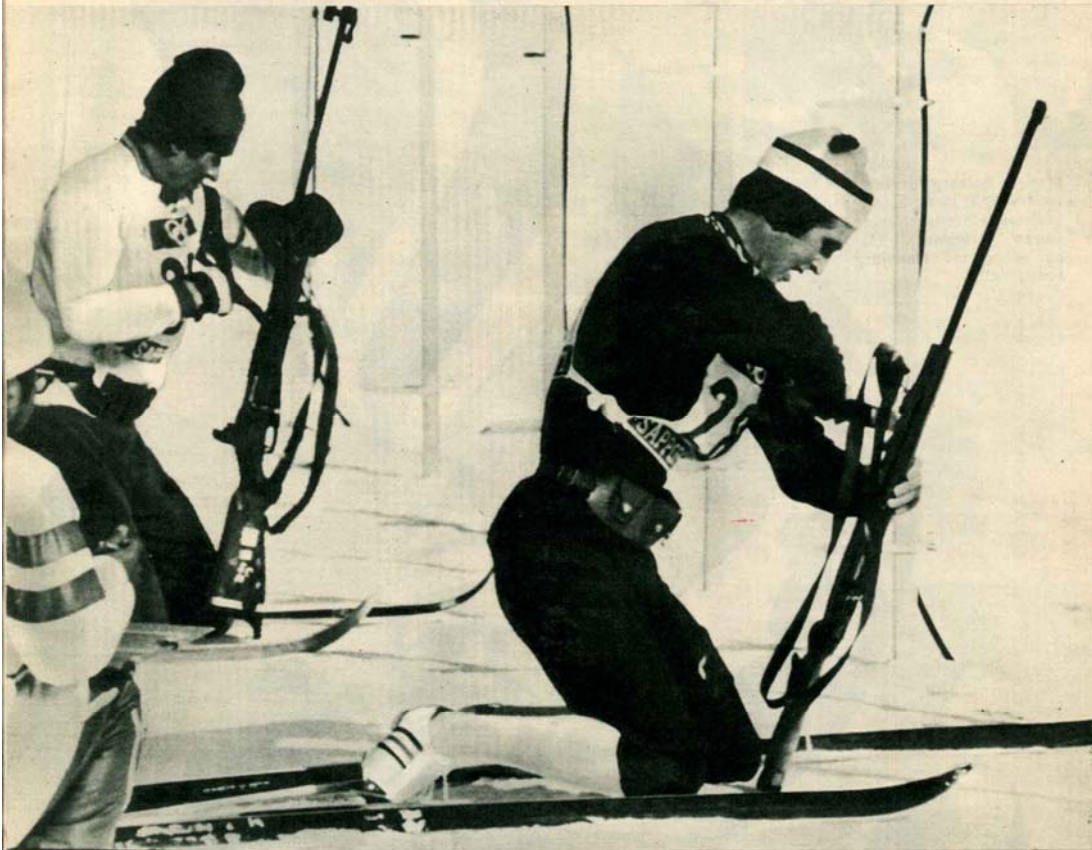
Akt. 88-73

Magnar Solberg forsvarte OL-gullet fra 1968 — og bæres her på gullstol av bronsevinner Lars-Göran Arwidsson (t.v.) og sølvvinner Hansjorg Knauth.

Solberg forsvarte Grenoble-gullet

Og så ble det endelig norsk gull da — etter én uke med olympiske tvekamper. Magnar Solberg var mannen som bret gjennom Sapporomuren, han viste seg igjen som den suverene konkurranse-mannen, og ble en av de få som klarer å forsvare gullmedaljen fra forrige OL. Solberg vant i Grenoble også — litt uventet. Bare de helt innvidde skjønte at noe var i gjære, både i 1968 og nå. Det er noe eget og intens ved Magnar Solbergs konsentrasjons-opplegg. Han er idrettsmannen som slår til når det kreves som mest — nervepress er for han den store drivkraften.

Og nervepress ble han utsatt for — som tittelforsvarer. Den antatt hardeste konkurrenten — sovjetrusseren Tikhonov — startet nemlig minuttet bak Solberg

i løypa, og sterk som han er tok han snart nordmannen igjen. Det ble tilfeldig en innbyrdes tvekamp mellom de to hele veien, men Solberg holdt hele tida balansen — i dobbelt forstand.

Tikhonov hadde altså Solberg kontroll over — verre var det med de andre. Og sluttidene, med mindre enn ett minutt skilnad mellom første- og femtemann, gir klar beskjed om at en aldri så liten sleiv hadde vært nok.

Som vanlig i slike oppgjør nekter nordmannen å ta mot sekundering undervveis — han synes slikt bare virker forstyrrende. Han var imidlertid klar over at Tikhonov hadde pådratt seg fire tilleggsminutter på de to første standplassene, og at han selv bare hadde to tilleggsminutter da siste skyting skulle finne sted. Det var her gullet måtte sikres, Solberg feidde de fem siste skuddene i-

kaldt unna — på rekordtid — og kunne dra ut av standplassen for Tikhonov.

— Da skjønte jeg at det iallfall ville bli medalje, sa han, og la til at det går an å skyte fort, når en merker at alt sitter som det skal. Solberg er ellers kjent for å ta seg god tid på standplassene.

Det ble strie timer etterpå for den dobbelte OL-mesteren, med dopingtest, champagnefest og japansk luksusbud — pluss moro med hovedleder Erik Einum, som hadde lovt å bade i whisky dersom Solberg vant. Han fikk hva han hadde bedt om, og måtte betale moroa selv. Det gjorde han visstnok med glede.

Hva sa så OL-mesteren — bystyremedlem i Trondheim, og kjent for sine meningers mot?

— Det var litt vanskelig å begripe at det hadde gått så bra, og jeg tok alle forbehold et par ti-

mer — for ikke å bli skuffet dersom noe skulle skje. Det viste seg da også at finnene protesterte. En tvilsom bom på én av Yrjö Salpakaris skiver måtte granskes, og hadde den blitt godkjent som treff, ville gullet glidd ut av fingrene på meg.

— Men jeg innrømmer også at jeg hadde satt meg som mål å vinne, fortsatte Solberg, — kanskje kan en også si det slik at dette har vært mitt eneste mål denne sesongen. Og nå er det vel på tide å gi seg — det blir vanskeligere og vanskeligere å løpe fort, etter hvert som årene går.

La oss her nevne at Magnar Solberg fylte 35 år i Sapporo, 4. februar, og at han tilfeldig ordnet opp med litt av en presang til seg selv. Han arbeider til daglig som politimann, og politimesteren i Trondheim ga straks beskjed om flaggning da han ble

gjort kjent med resultatet. Solbergs interesse for skiskyting er av relativt ny dato — han startet ikke opp med denne evelsen før han nærmet seg de 30. Foruten gull i Grenoble ble det sølv i stafetten, i 1968 ble det igjen stafett-sølv og bronsemedalje individuelt i VM, i 1970 stafettsølv i VM, og i fjor bronse individuelt og den fjerde stafett-sølvmedaljen i VM. NM-titler har Solberg ikke, — han forklarer dette med at han lett satser litt for hardt i løypa på hjemmebane, og dette går ut over skytingen.

Overraskelsesmannen i dette mesterkapet var sølv-vinneren Knauth fra Øst-Tyskland, og helt ventet var det heller ikke at svensken Lars Görand Arwidsson skulle ta bronzen. Nest-best av de norske — Tor Svendsberget på 8. plass — lå fint an lenge, men skjøt seg til tre ekstraminutter på siste standplass, og dermed gikk fra den medaljeposisjonen han faktisk lå i.

Magnar Solberg (t.v.) konsentrerer seg om skytingen på en av standplassene — t. h. sammen med russeren Tikhonov (29) i løypa.

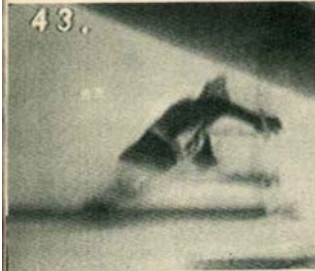

Den nordiske mesteren Salpakari kunne blitt OL-mester om han hadde fått en tvilsom bom godkjent.

Skiskytter-stafettlaget måtte nøye seg med 4. plass. Fra v.: Nordkil, Svendsberget, Solberg og Hovda.

Knall og fall

og ikke gull for HAKER

Erik Håker smilte tross alt, da han hadde fått fallet på avstand. Det er ikke lett å være favoritt — for en 18-åring.

Håker for full fart — før fallet.

Det endte med knall og fall for Erik Håker. Men likevel — han satte seg i respekt, med ledelse etter Sapporo-storslalåmens første dag. Vi repeterer for ordens skyld stillingen: 1) Håker 1.31,70, 2) Hagn 1.31,78, 3) Thoeni 1.32,19, 4) Zwilling 1.32,24, 5) Tritscher 1.32,51. Kaldt og rolig hadde Håker fortalt at han satset for å kopiere Stein Eriksens storslalåm-gull i 1952, og det virket faktisk som om vi kunne slå oss til ro med det.

A blande seg inn i de store alpinist-nasjonenes oppgjør har ikke vært helt dagligdags i seinere år — av en nordbo. Det har blitt med glimtene, og knapt nok det. Håkon Mjøen ble pekt ut som gull-vinner en stund i Grenoble, men hadde tatt en aldri så liten snarvei, og det ble Killy i slalåm også. Nå var det Håker som skulle gjøre det, han hadde gjort det skarpt i Mellom-Europa tidligere på vinteren.

Spenningen varte bortimot 23 og en halv time. Håker startet sist i elite-puljen første dag, og åpnet ballet dagen etter. Han kastet seg ut i bratthenget, like bratt som unnarrennet i Holmenkollen, og lot ikke til å ha vesentlige problemer med portene. Ikke før 43 sekunder var gått. Da ramlet han, reiste seg litt forundret — og lurte liksom på hvordan slikt kunne skje. Etterpå fortalte han at dette var hans første fall i storslalåm for året, men at han falt samme sted under prøveløkene.

Vi kan ikke få oss til å være mer nedbrutt enn som så etter dette fallet. Snarere tvertimot.

Gode norske jenter i Sapporo — Toril Førland og Gyri Sørensen.

Gustavo Thoeni knep seieren i storslalåm — etter Erik Håkers skjebnesvangre fall.

Trivelige Marie-Theres Nadig på topp — hun vant både utfor og storslålåm. T. v. Annemari Pröll og t. h. Susan Corrook, bronsevinner i utfor.

Kvelden før Håkers kjøring så vi Karl Schrantz' hjemkomst til Wien — han ble som kjent utelatt av Brundage — men han oppnådde likevel en nesten kvalm mot-takelse som helt. Det er befriende å se en norsk 19-åring ramle realt på baken i et slikt miljø — gull-medaljene kan han ta siden.

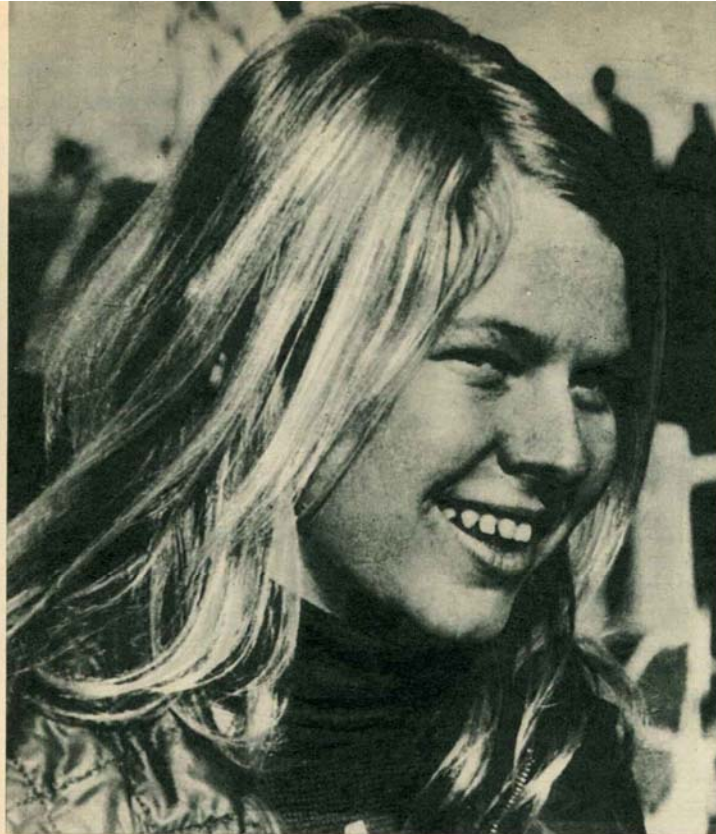
Erik Håker sa etterpå at han hadde kantet den ene skien for kraftig — støvelen tok ned. Dette førte til at han mer eller mindre sparket bein under seg selv, og det gjør en ikke ustraffet i en slik brattbakke. Han var selvsagt veldig skuffet med det samme, kjente det som om alt ramlet sammen rundt ham, men han kom fort til hektene — og gratulerte Gustavo Thoeni.

Italieneren kunne fortelle at han regnet med å vinne, fordi både Håker og Hagn foreløpig har visse problemer med å kjøre godt to dager på rad. Håker antydte at en medvirkende årsak til hans suksess var at han sammen med Otto Tschudi reiste til Alpe d'Huez for å trene på isbreene der alt tidlig på sommeren i fjor, og turen kom i stand ved at de spanderte 2000 kroner hver — og så kjørte de motorsykel.

Sapporo-lekenes forgrunns-figur i den kvinnelige alpinistklassen ble en sveitsisk skolejente — Marie Theres Nadig. 17 år gammel kjørte hun seg til gull både i utfor og storslålåm.

Utformedaljerene, fra v. bronsevinner Heinrich Messner, Bernhard Russi, gull, og Roland Collombin, selv.

Toril Førland — junior-europamester — og bronsemedalje sammenlagt i Sapporo-VM.

VM-bronse til Toril Førland

De norske alpinist-jentene gjorde seg ikke mye bemerket i Sapporo. — iallfall ikke på slikt vis at det ble ståhel av det. Men så — da en endelig var ferdig med tredje-ovelsen slålåm — viste det seg at Norge hadde vunnet medalje likevel. Ikke i OL, men i VM, som er lagt inn i det olympiske mesterskapet. Der deles også ut sammenlagt-medaljer, og Toril Førland var ikke snauere enn at hun knep bronsen — med sin 9. plass i slålåm, 10. plass i utfor og 17. plass i storslålåm. Den 17 år gamle Bærum-jenta hadde bare Anne-Marie Pröll og Florence Steurer foran seg på lista, og det betyr at hun tuktet mange grundig.

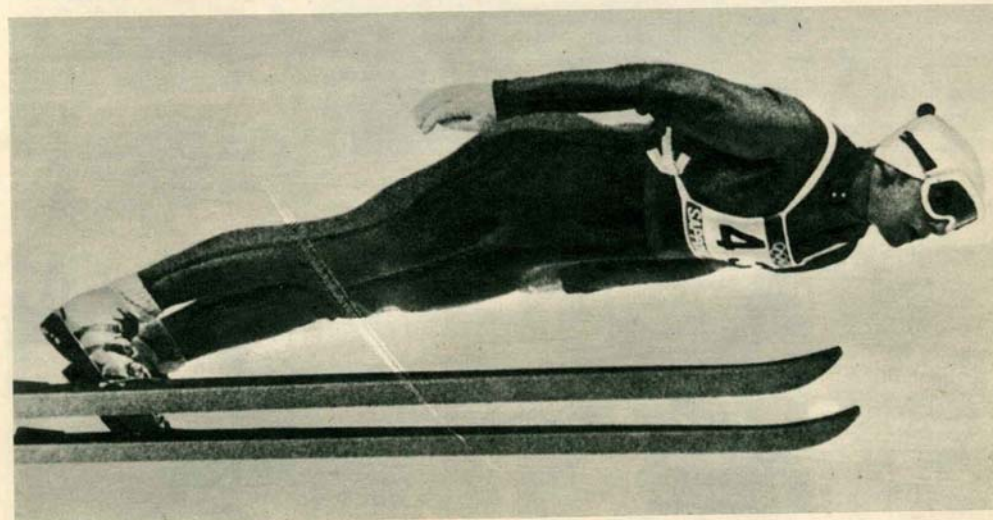
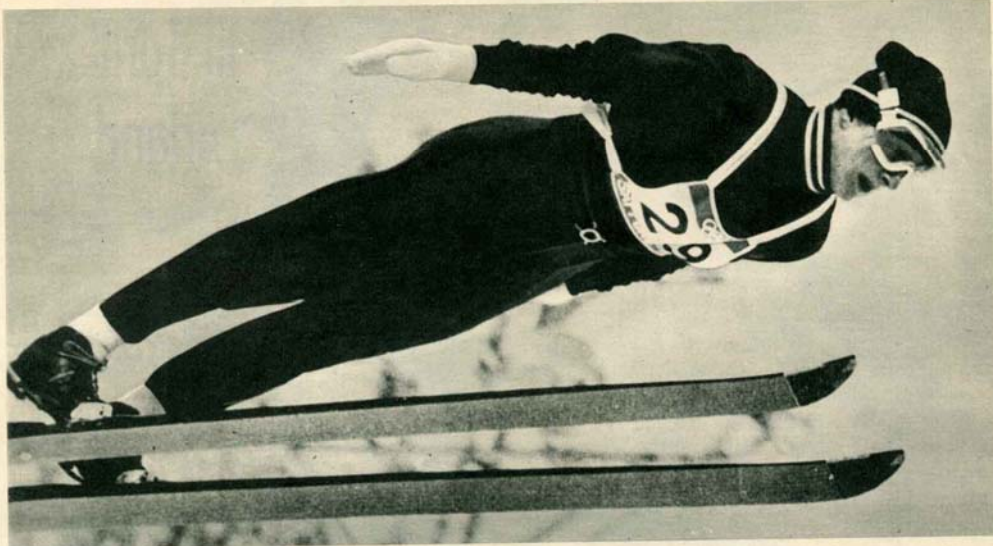
Toril Førland har følgelig all grunn til å være fornøyd med sin olympiske debut, — det er ingen tvil om at det «grors» i norsk alpin-ldrett nå, og at de mange lovende talentene vil la here kraftig fra seg ved senere anledninger. Unge frk. Førland er fra tidligere junior-europamester, og har nok skaffet seg mer enn en «ring» av selvtilitt i løpet av vinteren. Og det kommer godt med å ha nettopp selvtilitt — i dagens beinhardne internasjonale selskap.

Medalje-vinnerkene i slålåm for kvinner, — fra venstre Florence Steurer, gull-vinner Barbara Cochran og Daniele Debernard.

Overraskende slålåm-seier ble det til den spanske hoteldirektøren Francisco Fernandez Ohoa. Det er ikke ofte Spania tar gull i vinter-OL.

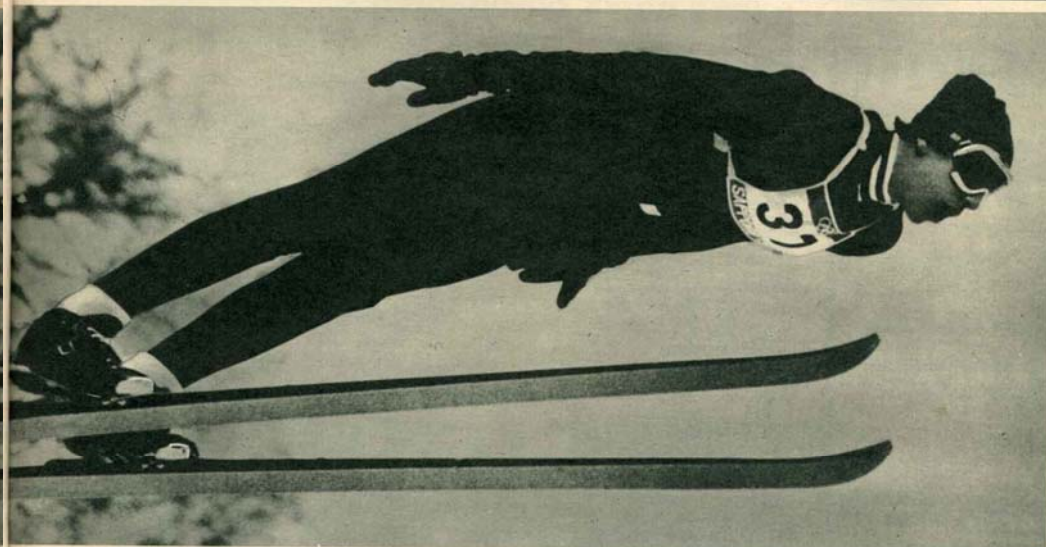

Mannen som vant hopprennet i stor bakke het Fortuna — og lykken måtte en ha med seg for å bli best i denne Sapporo-sjansesjansen. Fornavnet er for vanskelig til å uttale, men vi tar det med på papiret: Wojciech. Vinden var ikke så lett å oppdage, men vi har fått utallige beskrivelser av dens lumskete og

bakvendte kast, — noen ganger forfra, andre ganger bakfra, i tillegg ovenfra og nedenfra — og fra sidene. Gull-vinner Fortuna hadde sikkert oppdrift til tusen da han i første omgang føy ned til 111 meter og tok ledelsen. Vindføringen var nok en annen da han etter pause landet på 87,5 meter men det holdt altså til gull.

At Fortuna var glad for seteren, sier seg selv. Det er ikke ofte slike sjanser byr seg for 19-åringen. Egentlig var han ikke særlig sterk OL-aspirant heller, — han kom med i den polske OL-troppen i siste liten. Hjemsted er Zakopane, og det ligger nær å tro at han pådro seg den store inspirasjonen da VM gikk av sta-

belen i den polske fjellbyen for 10 år siden. I årets Intersport-uke i Mellom-Europa fikk Fortuna sin beste plassering i Bischofshofen, der han ble nr. 18, men han scoret poeng med 6. plass i Sapporo-normalbakken, så det er ingen tvil om at en har med en unggutt i framgang å gjøre. Mange falt gjennom i dette

Tøffe forhold i storbakken ga overraskende resultater, — øverst t. v. gull-gutt Fortuna med det vanskelige fornavn Wojciech, til høyre sølvmedalje-vinneren Walter Steiner, nederst til venstre bronse-mannen Rainer Schmidt — og her til høyre de samme på seierspallen.

storbakke-rennet. Ingen av de japanske triumfatorene fra normalbakken nådde opp — og ingen av nordmennene. Vi skal ikke her og nå bringe altfor mange unnskyldninger til torgs, fordi vi har en kjensle av at ingen er tjent med det. Kanakje er det like godt å se i synene — som Arbeiderbladets utsendte hevdet — at

det kan gå en stund igjen før dette med skihopping blir å karakterisere som en tradisjonsrik norsk idrettsgren. Det er mulig *kruttikk* skyter over målet etter dette storbakke-rennet, men vi våger noen litt mer generell påstander likevel: For oss som sitter trygt og godt i sofa-kroken når olympiske kon-

kurranser, og andre konkurranser i hoppbakken går av stabelen, synes det som om nordmennene ikke er riktig tøffe nok. Hvor er denne djevnheten som preget hopperne før, som gjorde at de iallfall *sats*et, enten det blåste eller var tøvær, i vanskelige som mindre vanskelige bakker — og såvel i trening som mer alvorlige dytter mot gode inn- og utlindin-

ger. Vi er klar over at det ikke er lett bestandig, men det skal det heller ikke være. En kan ikke regne med solsikk, vindstille og to kuldegrader når alle renn går av stabelen, selv om slike forhold kan inntreffe en hel treningsuke i Odnabakken. Dette som et lite tankespor, etter et renn der storfugler i betenkelig grad flakset seg bort.

Verdensnyhet fra USA

CREST FORMA
Det skreddersydd
kondom

med naturlig passform
innsvinget linje.
Øker følelsen —
passer akkurat.
Glidemiddelbehandlet
KVALITETSPRØVET
Kjenn forskjellen!

POSTBESTILLING:
Navn:
Adr:

Send meg omgående med pri-
vat avsender godt og diskret
pakket så ingen kan gjette
innholdet.

- CREST**
- ... dus. Forma lys oljepr. 20,—
 - ... » Naturac lys oljepr. 16,—
 - ... » Thin Transparent 11,50
- AKWELL**
- ... dus. Conture lys oljepr. 20,—
 - ... » Prime lys oljepr. 16,—
 - ... » Silver Tex de Luxe 15,—
 - ... » Sultan 14,—

- RITEX**
- ... dus. BioMed lys oljepr. 20,—
 - ... » LongFit lys 20,—
 - ... » Super oljepokning 15,—
 - ... » Ideal rosa oljepr. 15,—
 - ... » Rubber lys oljepr. 13,50
 - ... » Gold Extra lys 11,50
 - ... » Rider lys 10,—
 - ... » Croco lykk ru 28,—

- DUREX**
- ... dus. Gull Fetherlite 20,—
 - ... » Gossamer 15,—
 - ... » Durex 10,— 12,50

- *
... stk. Prøvepakke 20, 35, 50,—
... » Fantasi (10 typer) 6,—
- Sex i farver 29,50
 - Sex for voksne 19,75
 - Sex uten sensur 29,50
 - Sex-orientering for unge 24,75
 - Erotisk glede 19,75
 - Elskavsakten 17,50
 - Sexuallivets ABC 15,—
 - Elskov og Teknikk 33,—

ALT-I-ETT
Boks 70 - Sentrum - Oslo I
Butikker:
RADHUSGATEN 20
PRINSENGATE 2
(Inng. Fred Olsensgt.)
Telefon: 42 24 42 Detaljv. 41 62 10 Engrosv.

HYGIENISKE ARTIKLER

KOMBINERT

— ikke norsk paradegren

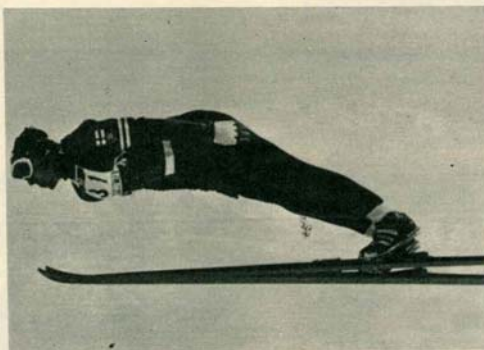
Helt til det siste har kombi-
nert blitt framstilt som
norsk paradegren. Vi går ut fra
at denne betegnelsen nå er radert
vekk for godt. — heller ikke i
Sapporo kom nordmenn i nærhe-
ten av poeng- eller medaljeplass.
Husker vi ikke føll må en helt
tilbake til 1964 for å finne norsk
kombinert-innsats som merkes i
OL- eller VM-terreng. Da vant
Tormod Knutsen over Thoma i
Seefeld, og satte punktum både
for sin egen karriere og den norske
paradegrenen.

Ute i ski-verdenen er det ung-
dommen som har overtatt førin-
gen i kombinert-øvelsen, og så er
da spørsmålet om vi skal følge
etter. Lite tyder på at den norske
kombinert-ledelsen representerer
et helt store vyer. Treneren sa
etter et aldeles håpløst svakt

hopprenn — sett med norske øyne
— at han var fornøyd, og slikt
kan vel ikke karakteriseres som
annet enn at det viktigste er å
delta.

Ulrich Wehling, en 19 år gam-
mel øst-tysker, gikk til topps. Han
anser seg selv for å være en re-
lativt god hopper, men det var
først og fremst langrenn-spurten
som skaffet ham kombinert-gullet,
nå som i junior-EM i fjor. Fin-
nene hadde med seg champagne
for å feire Miittinen, men «ørte
den ei» — som det het i en Arbel-
derblad-tittel. Miittinen måtte
nøye seg med sølv, og kanskje
burde finnene spandert på seg en
champagne-skvett i den anled-
ning. Hvis en da ikke er opptatt
av å holde en viss avstand mel-
lom drammene ...

Bronsemedaljen vant Karl Heinz
Luck, også øst-tysker, og så fulg-
te en ny finne — Kilpinen — ja-
paneren Katsuro, Kucera fra
Tsjekkoslovakia og sovjetrusse-
ren Nossov — før Kåre Olav Berg
på 7. plass.
Vi sier ikke mer.

Rauno Miittinen er god både i bakken og løypa, men måtte nøye seg med sølv. Det var en skuffelse for finnen. Han hadde ventet gull.

— Gratulerer med dagen, sier bronsevinner Karl Heinz Luck og en øst-tysk leder til Wehling. Ulrich Wehling er bare 19 år gammel.

Kåre Olav Berg — ikke så fornøyd at det gjør noe etter at hopprennet var unnagjort.

Ulrich Wehling gikk igjen et godt langrenn — og vant. Men selv mener han at han hopper best.

Grønningen — lang og populær.

Harald Grønningen ruvet godt i Sapporo-landskapet — om enn ikke så godt i OL-sammenheng som han selv kanskje kunne ønsket. Grønningen er imidlertid alltid et samlingsmerke, og populær i alle kretser — også japanske. Her hilser han på Ahiko Akasaka.

Ard Schenk i geisha-lag.

Ard Schenk ble populær også i japanske kvinne-kretser, meldte avisens utsendte. Her tas han vare på i beste geisha-stil, og det ser ikke ut til at han direkte mistrives med den behandlingen han får.

Ta vare på Deres kropp i tide

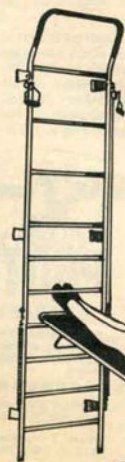
DE HAR BRUK FOR DEN SÅ LENGE DE LEVER!

Noen minutters daglig trening i UNIKUM mosjonsribbe med strekkfjører og skråbenk, er tilstrekkelig for at De og Deres familie skal kunne holde god form og føle fysisk velvære. — Og så moro som det er!

Veil. utsalgspriser inkl. moms.

1. Unikum mosjonsribbe, standard kr. 186,—
 2. Unikum mosjonsribbe de-luxe kr. 240,—
 3. Unikum skråbenk kr. 167,—
- Føres av landets ledende magasiner og sportsforretninger.

Produsent:

JOHS. VESTRE Mek. Industri as.

Telefon (047) 27 595 — 5501 Haugesund

Trykt i dyprtrykk i Aas & Wahls Boktrykkeri, Sørkedalsveien 10 A, Oslo 3.

Utgitt av Ukebladet Aktuell, Youngstorget 2 B, Oslo 1. Redaktør Jostein Nyhamar. Dette nummeret er redigert av Oddvar Hegge. Layout Arne Amundsen. Stoffet er skrevet av Oddvar Dahl og Oddvar Hegge. Bilder: Orion Press, NTB og Ass. Press.